

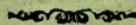
ശങ്കരാചാര്യ ചരിത്രം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ
ജ്ഞതികുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയത്.

(ചില അണ എട്ട്)

കോട്ടയ്ക്കൽ
ലക്ഷ്മീസ്മായം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

൧൦൩൮

ശങ്കരാചാര്യ ചരിതം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ
കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
ഭാഷാത്തരം ചെയ്യുത്

പ്രസാധകൻ:
ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ, ബി. എ.

കോട്ടയ്ക്കൽ
ലക്ഷ്മീസഹായം അച്ചുകൂടം

൧൦൩൮

മുഖവുര

വേദാന്തയുടെ ദേശകാലങ്ങളെപ്പറ്റിച്ച് ഒരു ഉപന്യാസം എഴുതേണ്ടതിലേക്കായി ചില സംഗതികൾ നോക്കുവാൻ ഒരു ദിവസം ഞാൻ മദിരാശിയിലെ കാഴ്ചകളോടുകൂടി പുസ്തകശാലയിൽ പോവുകയുണ്ടായി. അവിടെ ഒരോ പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തു തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കുന്ന സമയം, അവയിലൊന്നിൽ ശങ്കരാചാര്യർ കാലടിയിൽ ജനിച്ച ഒരു മലയാളബ്രാഹ്മണനെന്നു കണ്ടു. ലോകവിശ്രുതനായ ആ വേദാന്തി ഒരു മലയാളിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ സന്തോഷം വണ്ണിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല.

അന്ന്, എന്റെ സ്നേഹിതനായ മ. രാ. രാ. പാറേക്കൽ കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകൾ ചൊവ്വരയിൽ കുളിച്ചു താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഉടനെ കാലടിയിൽ പോയി ആ ദിക്കിന്റെ ഒരു വിവരണം എഴുതി എനിക്കയച്ചുതരണമെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ആ സ്ഥലം കാണുവാൻ എന്നേക്കാളും ഉത്സാഹത്തോടുകൂടിയിരുന്ന കൃഷ്ണമേനോൻ അലങ്കാരം ചെയ്തു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടെ പോയപ്പോൾ ശങ്കരാചാര്യരെക്കുറിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു കൈകൊട്ടിക്കുളിപ്പാട്ടും അതിലളിതമായി സംസ്കൃതഭാഷയിൽ രചിച്ചിരിക്കുന്ന ശങ്കരാചരിതം കാവ്യവും അദ്ദേഹത്തിന്നു കിട്ടി. കൈകൊട്ടിക്കുളിപ്പാട്ട് ഒരു അവതാ

രികയോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ 'വിദ്യാവിനോദിനി'യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുതപുസ്തകം ശങ്കരചരിതത്തിന്റെ പരിഭാഷയാകുന്നു.

മ. രാ. രാ. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇതിനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ സംഗതിയായതെങ്ങനെയെന്നാണ് ഇനി ഞാൻ പാവം പോകുന്നത്. എന്റെ ഭ്രമപ്രകാരം മൂന്നു കൃതികൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിത്തരാമെന്ന് കഴിഞ്ഞ മേടത്തിൽ അവിടുന്ന് എന്നോട് തീർച്ചയായി പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടത് ഈ മകരത്തിലാണ്. അന്നു വാഗ്ദാനപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാത്തതിനു ചില ശിക്ഷകളെല്ലാം തിരുമനസ്സിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, ഞാൻ വളരെ പരിഭവത്തോടുകൂടി ചിലതൊക്കെ അങ്ങോട്ടും കൊടുത്തു. ഉടനെ കുറേ സമ്മതിച്ച് എന്നോട് ശിക്ഷ തീർച്ചയാക്കിക്കൊള്ളുവാൻ അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. ഇതാ, ഇങ്ങനെയാണ് ശങ്കരചരിതം ഭാഷാന്തരീകരിപ്പാൻ ഇടയായത്. മൂന്നു കൃതികളിലൊന്നാണ് കാദംബരീകഥാസാരം.

തിരുമനസ്സിലെ കൃതികളിൽ സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്ന ചമൽക്കാരത്തിനും സാരസ്യത്തിനും സാഹിത്യരസജ്ഞന്മാർ ഇതിൽ വല്ല കുറവും കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും ഉത്തരവാദിയായതല്ല. നാലഞ്ചുദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് എട്ടുമുപ്പമുറയ്ക്കുന്നതിരിയാനയക്കാരെ പിടിച്ചിരുത്തി തമ്പുരാനെക്കൊണ്ടു കവനംചെയ്യിച്ച ഈ വലിയ സാഹസിയെയാണ് അതിനു ശകാരികേണ്ടത്.

ഈ തടവുവേലയിൽപോലും ഇത്ര അധികം മനോധർമ്മം കാണിച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്കുതുടരം.

പരിഭാഷകനും, മ. രാ. രാ. പാറമ്മൂൽ കൃഷ്ണപുനമനം എന്റെ നന്ദിവ്യക്തമായ വന്ദനത്തെപ്പറ്റി ഈ മുഖവുരയെ ഞാൻ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

൧൭൭൩ തോട്ടക്കാട്ട് കുഞ്ഞികൃഷ്ണമോനാൻ.

(ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജനനസമയത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനകാലം ക്രിസ്താബ്ദം ൭൦൦൨ മാണ്ടെന്നു ശ്രീമാൻ സ്വാമി കൃഷ്ണപിള്ള കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു).

ശങ്കരാചാര്യ ചരിതം

ശങ്കരന്തന്നുടലിടം
പങ്കുകണ്ടു വണങ്ങി ഞാൻ
ശങ്കരാചാര്യ ചരിത
സംഗ്രഹം ഭാഷയാക്കിടാം.

1

എണ്ണം കൂടാതകാടും മലകളുമധികം
നാടുഭാഗങ്ങളും ചേർ
നണ്ണത്തിൽ പെട്ടനേകം ശുഭചരിതമെഴും
മനവൻ കാപ്പതായി
പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾ പുണ്യപ്പുഴകളിവൈവര
ത്തുള്ളതായാവതോളം
വണ്ണിപ്പാൻ തക്കതായുണ്ടലകിലഴകെഴും
കേരളക്ഷോണിദേശം.

2

തെക്കൻ കൈലാസമെന്നായ് ശുഭഫല മുതകും
ക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടതിൽ താൻ
മുക്കണ്ണസ്വാമി വാഴുന്നിതു മലമകളാം
ഗൌരിയോടൊത്തു നിത്യം
മുഖ്യത്വം പൂണ്ടെന്നാലയമരിയൊരു തൃ-
ച്ചംബരക്ഷേത്രമെന്നായ്
ചൊൽക്കൊള്ളും വിഷ്ണുദേവാലയയുഗളവുമു-
ണ്ടീമഹീ മണ്ഡലത്തിൽ.

3

നീളേ ശംഖരചട്ടമെന്നു പറയു-
 നായുപ്പദേവോലയം
 നാളീകാക്ഷവിലാസമുള്ള തിരുന്നാ-
 വാ ക്ഷേത്രമെന്നിങ്ങനേ
 കേളിപ്പെട്ട സുരാലയങ്ങൾ കരയിൽ
 ക്ഷാണന്നതായ് പുണ്യമാ-
 മോളം തള്ളിയ ഭാരതപ്പുഴയു മു-
 ണ്ടുകേരളാഭ്യന്തരം.

4

പാരമേശ്വരമയതൊന്നഥ മൃഷ്ടിയെന്നീ-
 പ്പേരാൽ പുകഴ്ന്നു പെരിയാറിനിയുണ്ടുവേദേ
 പാരംതെളിഞ്ഞ ജലമുള്ളൊരിതിൻ കരക്കു-
 മോരോ സുരാലയ ഗണങ്ങളുസംഖ്യമല്ലോ.

5

എറൈശ്ശുലിയെഴുംലജം കലരമീ
 യാററിൻ വടക്കേക്കര
 പ്ലാരം പുഷ്ടിയൊടുണ്ടു കാലടിയതാം
 ഭേദം മഹാവിശ്രുതം
 ധാരാളം തിരിയും ശ്രുതിസ്മൃതി മഹാ
 ശാസ്ത്രാത്മമാർത്തശ്രമാ-
 ചാരങ്ങൾക്കതിനിഷ്ട പുണ്ടു ധരണീ
 ദേവേന്ദ്ര രൊട്ടല്ലതിൽ.

6

സർപ്പം സകടം തീർത്തു
 സർപ്പ സമ്പത്തു ചേർത്തു
 സർപ്പദാ തത്ര വഴുനൂ
 സർപ്പനാഥൻ മുരാന്തകൻ.

7

അഭിഷിക്ത ബഹുമാന്യനേകനളവായ്
 ചേദത്തനാം വിപ്രന-
 നദ്വേദം ശുചിയായ് ഗൃഹസ്ഥനിലയിൽ
 പാർത്താൻ വിവേകത്തൊടും
 അത്യന്തം നിജ ധർമ്മനിഷ്ഠയൊടവൻ
 തൻപത്നിയോടൊത്തു താൻ
 നിത്യം സങ്കടമോടു ചാണമകന-
 ണ്ദാകാതനേകം ദിനം.

8

ഒരു പുത്രനമില്ലാത്ത
 പുരുഷൻ പരലോക മില്ലെന്നായി
 പരിതാപമാൻ വിപ്രന-
 ടായിച്ചിതുഭായ് ഗൃഹമൊരു ദിവസം.

9

ഭക്തന്മാർക്കിഷ്ടമെല്ലാ മുടന്ദന്ദന്തകം
 കല്പവൃക്ഷങ്ങൾനാം
 മുക്കണ്ണൻതന്നെ നമ്മൾക്കിനിയൊരു മകന-
 ണ്ദാകവാൻ സേവചെയ്തു
 കേൾക്കേണം സാദരം പണ്ടുവനിയിലുപമ
 ന്യദപിജ പ്പൈതപുണ്ടാ -
 യക്കുടിക്കുളളാരത്യതുതകഥ യിവിടെ
 തെല്ലു ഞാൻ വിസ്മരിക്കാം.

10

ദാരിദ്ര്യകാതലാമശ്ശിത പെരിയ ചട-
 പ്പുള്ളതന്നമ്മയൊന്നി-
 ചേറ്റൊ സ്വത്തും വിശേഷാൽ കനിവുമുടയൊര-
 മാത്തുപായ് പാർത്തിതപ്പോൾ

ധാരാളം ചൊരമെന്നല്ലനവധി പൃതയ്യം
 ദൃശ്യവും ഭക്ഷണം ചെ-
 യ്ക്കേറാ ക്രീഡിച്ചു വാണാനവിടെ മരുവിടും
 ബാലകളുട്ടരോടും.

11

പിന്നെത്തന്നെൻഗ്രഹത്തിൽവന്നുളവിലും
 പാൽനെയ്യിന്തല്ലാംതരാ-
 നന്നോടേറാമലട്ടിടും മകനൊട-
 പ്പൊറമ്മചൊല്ലീടിനാൾ-
 മൂന്നും ഞാൻകുളർതിങ്കൾ ചൂടിടുമൊര-
 ദ്രേവനെൻ പാദാംബുജം
 വർദിച്ചില്ലതുചെയ്യിടാത്തൊരുവരും
 സമ്പന്നരാവില്ലേടോ.

12

എന്നമ്മചൊല്ലിയതുകേട്ടുപമന്യൂധീരൻ
 തന്നമ്മയോടുമറിയിച്ചുനവാദമോടെ
 അന്നേനടന്നു പരിശുദ്ധതപോവനത്തിൽ
 ചെന്നെത്തി സാധുബഹുപുണ്യനദീതടത്തിൽ.

13

അപ്പോളഞ്ചുവയസ്സുകാലമുടയോ-
 രക്കുട്ടിയതുഗ്രമാ-
 യുൾപ്പുവികൽനിനച്ചുമാതിരിതപ-
 സ്സുംചെയ്തു വാണീടിനാൻ
 അബ്ദുദേവനിയന്നൊരുൽക്കടതപ-
 സ്സേജസ്സുകൊണ്ടെപ്പോഴും
 മുപ്പാരനതവിച്ചു തീവെയിലിവ-
 ജ്ജൾപ്പെട്ടുനിന്നും വിധം.

14

ഇന്ദ്രൻപേടിച്ചുധാതാവൊടുമേലകമലം
 കാന്തനോടും പറഞ്ഞി-
 ഞാനിച്ഛീശാന്തികംപുക്കുവിടെയു മറിയി-
 ഞിച്ചിതിസ്സുകടഞ്ഞ
 അന്നേരം ചന്ദ്രമുധൻതിരുവടിയവനീ-
 ദേവബാലാന്തികത്തിൽ
 ചെന്നിന്ദ്രാകാരമോടും പലവിധമരുളി-
 ചെച്ചുസാമപ്രയോഗം.

15

കാൽപ്പല്ലവിധത്തിലും ഭദ്രിജതപോ-
 ഭംഗത്തിനാൽ തീർത്തവ-
 നാൽപ്പ്രീപരമേശ്വരൻപലചതി-
 ക്കയ്യംപ്രയോഗിക്കിലും
 ധൈര്യംപുണ്ടവ നെറുമണിക്കുമിളകി-
 ലപ്പോൾപ്രസാദംകല-
 ന്നാൽപ്പൻതന്നുടെ വേഷമോടുമവിടെ-
 പ്രത്യക്ഷനായ് നിന്നതേ.

16

സപ്പത്താൽത്തുളകെട്ടുംജടയണിമതിയും-
 കണ്ണനാളേവിഷത്തെ-
 സ്സാപ്പട്ടോരകുരപ്പും കരളവിമുഗവും-
 ശൂലവുംമരമായി-
 നല്ലൊക്കും പുലിത്തോലരയിലഹിമയം
 കാഞ്ചികുലിൽചിലമ്പെ-
 നല്ലൊടായ് നിന്നമന്ദസ്മിതമൊടുക്രൂപയും
 വാത്തു പാത്താശ്രീനേത്രൻ.

17

മിക്കതും പ്രഥമവർഗ്ഗമങ്ങരിക്കിൽനിന്നു -

വേ കരുണവാഞ്ചിമാ

തൃക്കടാക്ഷമൊടുമക്കളൊടുശരിവെക്ക

മാംഗളനോക്കവേ

ഉൽക്കടാശ്രുപുളകക്കുരുണൊടമകാക്കൽ

വീഴുമൊരുഭക്തനേ

തൃക്കരത്തളീരിലാക്കി വെക്കുമഴുന്നേൽക്ക

യെന്നു വിളവൊക്കിനാൻ.

18

എന്തൊന്നൊഗ്രഹമുണ്ണിയെന്നുഗേവാൻ

ചോദിച്ചുനേരത്തുനിൻ

ചിന്താരണദയായ ഭക്തിമതിയെ

ന്നായോതിനാൻ ബാലകൻ

എന്തൊഭക്തിമഴുത്തിവണ്ണമുരചെ

യ്യക്കട്ടിയെപ്പിന്നയും

സന്തോഷത്തൊടെടുത്തു ശംഭുമടിയിൽ

കേറിപ്പുണർന്നിടനാൻ.

19

ആയാരൊക്കായ് ഭക്തിയേയും പുനരരതിവെടൊ

തുജ്ജസമ്പത്തിനേയും

മാന്ദരീനംപ്രസാദത്തൊടുമരുളിമഹാ

ദേവിയോടൊത്തുദേവൻ

പോയാൻകുന്ദിട്ടുകുന്ദിട്ടവനകമലരിൽ

ദേവനെദേവിയോടൊ

ത്തായാസംവിട്ടുറപ്പിച്ചുപനിജപുരിപു

ക്കമ്മയയക്കൈവണങ്ങി.

20

ഈമട്ടന്നുപമന്യശഭ്രൂപയാൽ സ-
വന്നനായ് രീനുംഭേര

നാമിപ്പോളതുപോലെമാർഹരനെ
ബുക്യാഭജിച്ചിടണമേ

കാമംപോലെലഭിച്ചിടുംമകനെയെ

ന്നബ്ബാജ്ജ്ചൊന്നപ്പൊഴ-

ഭീമാവത്തിയൊരടാത്തുചെന്നുശിവപേ-

രൂരിൽ ഭജിച്ചിടീനാൻ.

21

ഈവണ്ണബഹുകാലമീയിരുവരും
സേവിച്ചുപോരുമ്പൊഴ-

ദ്രോൺചെന്നുകിനാവിലാദിജസമീ

പത്തിൽദിജശായയിൽ

ഹേവിപ്രേരൂ! ഭവൻനിനച്ചിടുവതെ-

സെന്നെന്മേലോദിച്ചുവാ-

രാവിദ്രോൺതനയാത്മിയെന്നറികയാൽ

പുച്ഛിച്ചു വിശേഷപരൻ.

22

എന്നാൽസർവ്വജ്ഞാനതികഞ്ഞൊരസ്യതൻ

സർവ്വജ്ഞനായ് ചേണമോ

എന്നല്ലെങ്കിലനേകമക്കൾവിപരീ-

തന്മാർജനിക്കേണമോ

ഏന്നോരും ദിജരൂപിയേടൈരുകൻ

സർവ്വജ്ഞനായിജ്ജനി-

ച്ചെന്നാൽപോരമെറിക്കതെന്നു ധരണീ-

ദേവോത്തമൻ ചൊല്ലിനൻ.

23

ഏവമൊചാലിയ വിപ്രനോടിനിയുടൻ
 സർവ്വജ്ഞനാംപുത്രനും
 ഞാമുപോകശ്രമത്തിലേക്കിതിവരും
 ഞതല്ലോളുണന്നാൻ ദ്വിജൻ
 ഇവൃത്തം നിജപതിയോടുമറിയി-
 ച്ചീസപസ്തസാമക്യമും
 ഞാവാമെന്നുമുറച്ചുനിത്തിഭജനം
 ഭൂദേവനം പതിയും.

24

ഇല്ലത്തെത്തിദ്വിജമാക്കുടനവർകനകാ-
 ന്നാദിഭാനം കഴിച്ചി-
 ക്കല്പനാരാകമൃഗീസുരരജിടുമാ-
 ശിസ്സു കേട്ടേറു വാങ്ങി
 മൊല്ലുന്ന വിപ്രശേഷം പുനരവരുടെ യാ-
 ജ്ഞാനസാരം ഭൂജിപ്പാ-
 നല്ലാസത്തോടൊരുങ്ങുമൊഴിതതിനകമേ
 ശങ്കരാംശം കടന്നു.

25

സന്താഷ്ണോടു കൂടിട്ടുവരതമശനം
 ചെയ്യവൈകാതെപിന്നെ-
 സ്സന്താനംശങ്കരാംശത്തൊടുവിലസിടും
 ഗ്രൂപ്യം പുണ്ടുപതി
 ചിത്തുമോദത്തൊടൊപ്പം മമൊടുവള-
 ത്തിട്ടുപത്തും തിഷ്ണത
 നന്നെന്നിപ്പാജഗന്മംഗളമൊരുമകന
 ഞായിതേ നല്ലനേരം.

26

എന്നാലോഖലമുള്ളസൽഗ്രഹംഗണം
 നിന്നുംപരം നോക്കിയും
 നന്നാക്കും ശുഭമായലഗ്നമതിലാ-
 ണാപുത്രനണ്ടായതും
 ഒന്നായ് ജ്യോതിഷശാസ്ത്രസാരമറിയും-
 നോക്കൊക്കയും നോക്കിയാ-
 ലൊന്നോതാമിതിലുണ്ടവിചുപുരുഷൻ
 സർവ്വജ്ഞനെന്നിങ്ങവോ.

27

ഹരി കരി പാമ്പെച്ചി പുലി മാൻ
 പരമിവ തമ്മിൽ പിണക്കമില്ലാതെ
 ഒരുമിച്ചുകൂടിച്ചാടിടും-
 മൊരയോഗവുമുണ്ടുണ്ടുൻ ജനനത്തിൽ

28

വൃത്തിടും വൃക്ഷവും വള്ളിയുമണിമലർവ-
 ള്ളി ചുവെള്ളം തെളിഞ്ഞി-
 ടൃത്യന്തം ശുദ്ധമായി നദികൾ കടലിലും
 കോളിളക്കം കുറഞ്ഞു
 നിത്യം ദൈവതത്തെവാദിപ്പവരുടെയകരാൽ
 പുസ്തകം പോയിരതന്ന-
 ല്ലദൈവതക്കാർക്കുചിന്തെ ബഹുസേമുള്ളവായ്
 വ്യാസനും തൃഷ്ടനായി.

29

അന്നപ്പുത്രനെയാനുക്കണ്ടസമയം-
 താനന്ദവാരാശിപു-
 ക്കൊന്നായ് മുങ്ങുകിലുംദ്രതം തടിനിയിൽ-
 ചാടിക്കുളിച്ചാദിജൻ

നന്ദാ ഭൂമി സുരർഷ ദാനമധികം
 കോരിക്കൊടുത്തിട്ടുടം
 നന്നേചെയ്തിതു ജാതകമ്മധികം സ
 ത്തുഷ്ടനായ് തീനുംതേ.

30

താരകാന്തമിയലും മഹേശമഹിമാംശം
 സംഭവനതായ് മഹാ
 വൈരി വീര വിജയത്തിനൊത്ത നിജ ശക്തി
 യൊത്തൊരുക്കുമാരനെ
 ഗൗരിയെന്നവിധമംബകണ്ടുവളരെ
 തെളിഞ്ഞുജനനത്തിനും
 ജോരനേരമഥവാർത്തുചൊല്ലിഫലമി
 തരം ഗണിതവേദികൾ

31

അല്ലേവിപ്ര!ചോൻറസുനനിയതം സ
 ച്ചുജനനായ് തീരമെ
 നല്ലദൈവമതുത്തമോത്തമമതാം
 ശാസ്യത്തെയും തീർത്തിടും
 കില്ലേതും കലരാതെവാദവിധിയാൽ
 വാദേവിയേയും ജയി
 ച്ചല്ലാസത്തൊടുപോകമൊക്കുന്നീറയും
 സല്ലീർത്തികജ്ഞാണ്ടിടും

32

ഇത്തരംഭൂസുവാൻകേട്ടു പുത്രജന്മഫലത്തിനെ
 പ്രത്യേകം ശിവനിൽഭക്തി മൂത്തുകൊണ്ടു വസിച്ചുതെ.

33

ഭൂദേവൻപന്തിരണ്ടാംദിനമഥമകനെ

ത്തന്മടിക്കുള്ളിലാക്കി

പ്രീതൻ പേരിട്ടുതേ ശങ്കരനീതി വളരും

ശങ്കരസ്ഥായിമൂലം

ചൈതൽക്കായ്ജ്യോതിഷ്കാർമൊഴിവഴിവളരെ

പ്രത്തയുണ്ടെന്നബോധാൽ

ചെയ്യാനങ്ങക്ഷരാദവ്യമുചിതവിധി

കൊത്തു മൂന്നാംവയസ്സിൽ.

34

കാരോന്നായൊരുവട്ടമാദ്യമെഴുതി

ക്കാട്ടിനെക്കാട്ടത്തക്ഷരം

നേരോടനുപരിച്ചുനല്ലമതിമാ

നായിട്ടുമശ്ശുക്കരൻ

വേദോകാവ്യകുടുംബരൂപലപുരാ

ണായ്കേതിമാസങ്ങളും

നേരേകണ്ടുപരിച്ചുധീമഹിമയാൽ

മുക്കൊല്ലമുറിക്കൊണ്ടവൻ.

35

അഞ്ചാംകൊല്ലത്തിലങ്ങുണ്ണിയെയുപനയനം

ചെയ്യുവാൻ മോഹമുറിക്കൊ

ണ്ടഞ്ചാതക്കുൻമരിച്ചുബഹുവിഷമമഹോ

കാലയോഗം കടപ്പാൻ

തഞ്ചാദേ ബാലനോടും വലിയ കീഴുവിയും

യമ്മ ഭർത്തൃക്ഷയത്താൽ

നെഞ്ചൊളം സങ്കടം കൊണ്ടധിക വിവശയായ്

വീണാക്കെക്കുറഞ്ഞാറെ.

36

ക്രമത്തിൽ സന്താപം പലവിമല മിത്രോക്തി വഴിയായ്
യമത്തിച്ചെയ്യിച്ചു ജനകന്ദേശേഷക്രിയകളെ
കുമാരൻ ഭീക്ഷിച്ചാൻ വിധിയിലൊരു കൊല്ലം പുനരഹോ
സമാപിച്ചിട്ടേറാൻ ദ്വിജപദവിയഞ്ചാം വയസിതാൻ.

പിന്നെസ്സാംഗങ്ങളാകും നിഗമമുകൾ
തൽപദമേളമട്ടും
നന്ദിച്ചത്മങ്ങളും തന്മതിബലമുടയോ
നല്ലകാലാൽ പഠിച്ചു
ഇന്നെന്നിന്നോയോതുന്നിതു ബത പതിനാ-
രാം വയസ്സായകാലം
തന്നേ സർവ്വജ്ഞനായ് രീനീനീതു വിഭവമെഴും
ശങ്കരൻ ശങ്കരാംശം.

38

ദൂരപ്ലോകാൻ കഴങ്ങും ജരവെരുകിട്ടുമ-
മ്മയ്യ വേണ്ടിട്ടസാരം
ദൂരപ്ലായുന്ന ചൂർണ്ണീനദി നിജനിലയ-
ത്തിനടുത്താക്കി വിട്ടു
പേരാപ്പോലമ്മരീർത്മാഹപയവു മതുമുതൽ
കുമാസ്ഥലത്തിൽ കുളിക്കും
നേരം കാലിൽകടിച്ചു പുനരൊരു ദിനമ-
കൂട്ടിയെടുപ്പുന്നകൂം.

39

അത്യച്ചത്തിലുയർന്നതൻ നിലവിളി-
ക്കുള്ളൊച്ചകേട്ടോടിവ-
ന്നെത്തുന്നമ്മയൊടോതിനാൻ മുരലയൻ
കാലിൽ കടിക്കുന്നിതാ

അത്യഗ്രൻ കടിവിട്ടിടത്ത വകയട
 ഞമമനോവൃത്തിയാൽ
 സത്യം ഞാനിഹ സത്യസിക്കിലുടനേ
 വിട്ടോടീടും നിശ്ചയം.

40

എന്നായച്ചമുരച്ചിടും മകനേഴും
 ജീവൻ കൊതിച്ചോതിനാ
 ഉന്നാലങ്ങനെയെന്നു ചെയ്യിതു മ
 നസ്സയാസമപ്പത്രനം
 എങ്ങന ചിത്രമുടൻ വെടിഞ്ഞു മുതല
 ജ്ഞാൻ ഗമിച്ചുകർ
 ഞ്ഞേരത്തു കരോവന്നു മകനും
 മാതാവിനോടോതിനാൻ.

41

അമ്മ കേൾ ഞാൻ മനസ്സാൽ സുദൃശമിഹ സമാ
 ധികൃമാൽ സത്യസിച്ചേൻ
 ചെമ്മേ നിണ്ണീതസന്യാസന സമുചിതമാ
 കില്ല പിന്നീടമാന്തം
 നിന്നെരക്ഷക്ക ബന്ധുക്കളിലിഹ ഭരമേ
 ലിച്ച ഞാൻ പോയിട്ടേ
 നമ്മേ ചിന്തിച്ചിടമ്പോൾ ജനനിതവ സമീ
 പത്തിലെത്താംക്ഷണം ഞാൻ.

42

ഞാഞ്ചെത്താൽ സംസ്കരിക്കുന്നതിനിനിയെവനെ
 ന്നുള്ളാരശ്ശകവേണ്ടോ
 ഞാഞ്ചെയ്യാം വേണ്ടവണ്ണം വ്യസനശകലമേ
 ഞ്ഞതെ വാഴ്ന്നിറവണ്ണം

താമ്രമുഖാലിംഗസ്യുദ്ധാകൃതിനു ജനനിയെ യേ-
 ലിച്ച യാത്രക്കുപേണ്ടി
 ചെമ്പുമേ സജ്ജനായീർന്നിതു തുഭനിധിയാ
 ശങ്കരൻ ശങ്കയന്ത്രേ.

43

അപ്പോൾ കാണായി നേരേമരതകനിറമായ്
 ശോഭിക്കുന്നൊരാളെ-
 കെല്ലാടൊത്തീടൊന്നെപ്പരിചിനൊടു വിളി-
 ച്ചേതീയകണ്ടുദേഹം
 വിപ്രശ്രേഷ്ഠൻ! ഭവാനൊന്നറിയണ മീവീടെ-
 സ്സാധുരക്ഷയുപേണ്ടി
 കൽപ്രായാകാരനായ് പാർത്തിട്ടുമാരു ഹരിയാ-
 കുന്നു ഞാനെന്നിവണ്ണം.

44

അങ്ങനമ്മയ്ക്കു പേണ്ടീട്ടധികമരികിലേ-
 ക്കാനയിച്ചുള്ളൊരീയാ-
 റിങ്ങുള്ളുന്നവലത്തിനടിയലകളല-
 വിട്ടുകിടന്നു വല്ലൊ
 തിങ്ങും വർണ്ണിപ്പിൽപ്പെരുകീഴടനക-
 ത്തും കടന്നൊൻ്റെ ബിംബം
 മുങ്ങും മട്ടിപ്പലയ്ക്കുന്നിതു വളരെയടു-
 ത്തായിതേ വീഴ്ചയും മേ.

45

എന്നാൽതാൻ പോകിൽഞാനും പുനരടനിവിടം
 വിട്ടുപോകേണ്ടമട്ടാം
 നന്നായിട്ടെന്നരക്ഷിച്ചുഥനിനമുനിവ..
 ത്തിഴുവാൻയാത്രചെയ്തു

ഏന്നാജ്ഞേട്ടെപ്പാഴേക്കരനരിയശിലാ_
 ബിംബിച്ചുപൊക്കിയേറ്റി_
 ഒട്ടാനാമാൽക്കേറ്റിമാറ്റിക്കരയുടെയരികിൽ
 താൻപ്രതിഷ്ഠിച്ചുപിന്നേ. 46

അദ്ദേഹനമ്മയി പർത്തന്നനുവാദമേറ്റി_
 ട്ടദ്ദേഹമീയൊരിരുപേക്കുമനജ്ഞനരുകി
 അത്യന്തമീ വിഷയസംഗമൊഴിച്ചുയോഗീ_
 കൃത്യത്തിനായവിടെനിന്നു നടന്നുതാനും. 47

ഭൂപിങ്കൽക്കേളികേളിജ്ഞാരു ശുകമുനിതൻ_
 ശിഷ്യനാഗൈശ്വരപാദ_
 ശ്രീവിജ്ഞാനിക്കശിഷ്യൻയതിമുറയറിയും
 യോഗനായോഗിയത്രേ
 ഗോവിന്ദസ്വാമിയെന്നുള്ളിവെട്ടുമവിടെ_
 ക്കാണുപാൻ വായുമാറ്റാ_
 ലീവിദപാൻകാശിപുക്കായവനൊട്ടുവിധിയാൽ
 വാങ്ങിസന്യാസമാർജ്ജൻ. 48

നാലാമാത്രമൊത്തുലിയൊടെട്ട_
 ത്തിട്ടിന്ദ്രിയത്തിൻജയം
 ചേലായ് ചെയ്യുവസിച്ചു തത്രപലനാ_
 ളാചാർജ്ജശ്രേഷ്ഠിയിൽ
 കരപേരുകരയോഗിപിന്നെയൊരുനാൾ
 താൻതീർത്ഥയാത്രാഗ്രഹ_
 ത്താലേദേശികനോട്ടുസമ്മതിയിതി_
 ന്നായിട്ടുചോദിച്ചുതേ. 49

സാന്നാതീർത്ഥങ്ങളോടൊത്തിഹബഹുവിധമാ
 ദേശഭേദങ്ങൾകാണാൻ
 ഞാനാശപ്പെട്ടിട്ടുനേനനമതിതരികാ
 ചായ്! ഹേ ശിഷ്യബന്ധോ!
 ജ്ഞാനാത്മാവിത്തരംശങ്കരയതിപറകെ
 ദ്രേശികസപാമിതീർത്ഥ
 സ്സാന്നാർത്ഥമോഹമാനീടിനബഹുമതനാം
 ശിഷ്യനോഭേവമോതി.

50

കൃത്യംസപരംപ്രതത്തിനടയയതിവര
 നത്തലാതീർത്ഥയാനം
 മത്ത്യൻതണ്ണീഭീരതാനം നഹിബഹുവിഷമം
 കണ്ടകംവേണ്ടതുണ്ടാം
 ഇതരംചിത്തപ്രദേശം വഴിയീൽവളരെയെ
 നല്ലവിപ്ലംകുറച്ചോ
 ക്ഷുത്തുണ്ടാംദാഹമുണ്ടാം ചിലദിശിമതിരം
 വ്യാഘ്രചോരാദിവക്തം.

51

ക്ഷേത്രംഉരുസന്നിധിതാൻ
 തീർത്ഥംഉരുപാദസലിലമൊന്നത്രേ
 അത്രലഭിക്കുംസൽഗതി
 യത്രവിദേശാടനത്തിലുംകിട്ടാ.

52

സൈപരംശിഷ്യൻപരഞ്ഞാൻപുനരവിമുരുവോ
 ടങ്ങകല്ലി ചുതെല്ലാം
 നേരത്രേഹന്തപക്ഷേ മമമതിപതിയ
 നണ്ടുതീർത്ഥാടനത്തിൽ

ദൂരത്താണെങ്കിലുംതാൻ ഗുരുവിനെയകമേ
 കാണുവൻ ചാരവേത്താൻ
 ദൂരത്തല്ലാത്തിലുംചിന്തനഗുരുവിലടു-
 ക്കാത്തവൻ ദൂരയല്ലോ.

53

ദൈവംതന്നനക്ഷുലമാകിലവനി-
 ല്ലൊന്നെങ്കിലും ദുർല്ലഭം
 ദൈവംതൊരിമറിഞ്ഞവനുസകലം
 നോക്കീടിലും ദുർല്ലഭം
 ജീവിക്കുന്നുവിദേശമാറ്റുഴലും
 തീർത്ഥാടനക്കാരാടൻ
 ചാവുനൂഭവനത്തിലും ചിലരിതിൻ
 ദൈവംദൃശ്യംകാരണം.

54

തന്നില്ലത്തമരുന്നവന്നു മനീശം
 ദേശാടനക്കാരനും
 തന്നത്താൻ വിധി ചെയ്യിടും വിധി ഫലി-
 ച്ചീടാതിരിക്കാദൃശ്യം
 എന്നാലീയൊരുദേവദത്തമരണം
 ദേശാടനംമൃഗമാ-
 ണെന്നുംമറമുരച്ചിടുന്നമൊഴികൾ-
 ക്കജ്ഞാനമാം കാരണം

55

തീർത്ഥംപൂകീടുകിൽസജ്ജനമിടപെടുമാ-
 സ്സാധുസംഗംനിമിത്തം
 ചിത്തത്തിൽനിമ്ലതപം വരമമലമന-
 സ്സാവുകിൽജ്ഞാനമുണ്ടാം

തപജ്ഞാനത്തിനാൽമുക്തിയുമതിസ്സുലഭം
 തന്നെയെന്നോത്തിടുമ്പോൾ
 തീർത്ഥസ്നാനത്തിനെനുള്ളിനുകൊതിയതിനായ്
 സ്സമ്മതംതന്നിടേണം. 56

ഏവം ശിഷ്യവചസ്സുകേട്ടു ഗുരുവും
 സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുടൻ
 പോവാൻഉള്ളാരനുജനനൾകിയരുളി-
 ചെച്ചുടീടിനാനിങ്ങിനെ
 ഭാവംതീർത്ഥനിഷേധനത്തിനുഭവം-
 നണ്ടെങ്കിൽവൈകാതിനി
 പ്പോകാംകൂട്ടരൊടൊത്തുകൂടിയനിശം
 നിശ്ശങ്കമായ് ശങ്കര! 57

ചോരന്മാർപുലിതൊട്ടദുർഘടമണ-
 ണ്ണീടുംവഴിക്കുന്നിയേ
 സൈപരംവനിഴൽവങ്കളം ദ്രിജഗൃഹം
 മറുപടയുംമാർഗ്ഗമേ
 നേരേപോവുകഭിക്ഷുച്ചസമയം
 വിപ്രാലയേവാങ്ങിയ-
 ണ്ണേരോരമ്പലമെത്തിരാത്രിശയനം
 ചെയ്യുസുഖംശങ്കര! 58

മാർഗ്ഗത്തിൽപട്ടണംമാണിടുമവകളെന്നോ-
 ണ്ണാതിൽചെന്നുചേന്നാൽ
 വെക്കുംവേറിട്ടൊരേടത്തണയണമവിടം
 പാർവ്വതൻ നല്ലതല്ല

മൈക്കിണാറേജാതികണ്ടാൽ ചെറുതുരുത്തിൽമനം
വെക്കൊലാഭോഷമണ്ടാം

ഭീർഘംയാത്രയൊരുങ്ങുന്നവനിവിപലാതും
സംഭവിപ്പാനെളപ്പം.

59

പൊന്നംകട്ടയുമാർടെ
യെന്നാറിയാതൊരുവഴിക്കുകണ്ടെങ്കിൽ
മണ്ണുകട്ടക്കൊപ്പം
കണ്ണെൽപ്പിക്കാതെവിട്ടുപോരേണം.

60

കാരോരോഭവഭേദപ്രതിമകരപലതും
കണ്ടിടാമങ്ങമിങ്ങും
നേരോടേതുല്യഭക്ത്യാപരമവകളെയ-
ച്ചിച്ചുകൊണ്ടീടവേണം
സൈപരംസച്ചുരസൽസംഗമമതിനവിശേ-
ഷിച്ചുയതിച്ചിടേണം
തീരംരാൽസാധുവാക്കാമമുതനകരകിൽഭീർ-
ഘയാത്രാശ്രമംതേ.

61

സ്തീതാരരജ്ജുലിമനസ്സിനേരം
ചെയ്യിട്ടുമോരേന്ദുജനത്തൊടൊപ്പം
ഏതെങ്കിലുംപോയാതീർത്ഥയാത്ര
ചെയ്യിട്ടുപോകരു! വന്നിടേണം.

62

ഇതമംതൽഗുരുവിൻ മുഖേനചൊരിയും
വാക്യാമൃതത്തിനെഴും
സന്തോക്കൈച്ചവികൊണ്ടടുത്തു ഏദയ-
ചേർത്തിട്ടുകമ്പിട്ടുടൻ

തദ്ദൃഘംതന്നെവടക്കുപുണ്യമുയരും •
 തീർത്ഥങ്ങൾസേവിച്ചുകൊ-
 ണ്ടെത്തിശങ്കരയോഗിപുണ്യമധികം-
 കൂടുമ്പൊടയാശ്രമേ

63

ധീമാന്മാരാമനേകംബുധവരരടിയിൽ
 മുഴുവേസാരംതാ-
 നാമോദത്തോടുപാർത്താൻ പലദിനമവിടെ-
 ശങ്കരാചാര്യ്യയോഗി
 കേമൻചേദാനന്ദസുരപ്പരിയിൽ വിലസുമ-
 ത്തമങ്ങളെക്കാട്ടുവാനായ്
 ശ്രീമൽഭാഷ്യപ്രദീപത്തിനെയതുസമയം
 താൻകൊള്ളത്തിടൊടുത്തു.

64

മനുൾപ്പെട്ടൊട്ടുതിങ്ങും പ്രതിമതനിരയാം
 കൂരിരുട്ടൊക്കെനീക്കീ
 മിന്നുംഭാഷ്യംശുമാലാവലിയൊടുവിലസും
 ശങ്കരാചാര്യ്യസ്മൃത്തൻ
 മുന്നേതാൻതീർത്തസുരത്തിനനിജമതമാം
 ഭാഷ്യമുണ്ടാക്കിയെന്നാ,
 യന്നേരം കേട്ടുണഞ്ഞാനവിടെ മറകൾ പ
 കിട്ടൊരാമാമുനീന്ദൻ.

65

അന്യോന്യംകണ്ടുതമ്മിൽസരസമവർസച-
 യ്യാദിയാം സമ്പ്രദായം •
 നന്യാചെയ്യാതശേഷംയതിമുനിപതിയോ-
 ടോതിനാൻപ്രീതിപൂർവ്വം

ധന്യാത്മാവാമുദന! സപാശതമിഹതവസം
 പ്രാപ്തിയാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥൻ
 നന്നായെന്നിൽപ്രസാദിച്ചുകീലിഹവേദാൻ
 വന്നതും യുക്തമത്രേ.

66

നാട്ടാക്കായിട്ടു നാലായ്യാകൾ വകതിരി-
 ച്ചിട്ടതിന്നതം ഭക്തം
 കാട്ടാനായ് ഭാരതം തീർത്തുടനഖിലമഹാ-
 ഭായമമർക്കുറിപ്പാൻ
 എട്ടും പത്തും പുരാണങ്ങളെയെഴുതിയ ഗം-
 ഭീരനാ മങ്ങലോക-
 ക്കിഷ്ടംചെയ്യാൻ നടക്കുന്നിതു ധരണിയിലെ
 നുള്ളതും തീർച്ചതന്നേ.

76

കാമം സമ്പുണ്ണമായുള്ളവരപരരിൽ നി-
 ന്നൊതു കാമിപ്പതെന്നാൽ
 നാമങ്ങാനന്തിനായിട്ടിവിടെയരുളിവ-
 നെന്നു മുൾകൈതുകത്താൽ
 ധീമൻചോദിച്ചിട്ടുണ്ടിതിയതി പറയു-
 ന്നോരമാ മാമുനീന്ദ്രൻ
 പ്രേമം വൃണ്ടിപ്രകാരം മരപടിയരുളി-
 ച്ചെയ്യു യോഗീന്ദ്രനോടും.

68

ഞാനുണ്ടാക്കിയ ഗുഡഭാവ മിയലും
 ചേദാന്ത സൂത്രത്തിന-
 ണ്ണും തീർത്താരു ഭാഷ്യമിപ്പൊളെഴുതീ-
 ട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടു ഞാൻ

നന്മ കാണണമൊഴൈന്നു കരുതി-
 ജ്യോതീടിനേനെന്നുകേ-
 ട്വാനെത്തൊടുങ്ങാഗി ഭാഷ്യ മുടനെ-
 കൂട്ടിക്കൊടുത്തിടീനാൻ.

69

എല്ലാം തന്റെ മനസ്സിനൊത്ത വിധമായ്
 മുന്പേവനും തീർത്തമ-
 ട്വല്ലാതുളളൊരു ഭാഷ്യമാസകലവും
 പാത്തൊന്നിനാൻ വ്യാസനും
 എല്ലാസൂത്രവും മണ്ണുലതംവഴിയായ്-
 നിദ്രോഷമായ് വിസ്മരി-
 ച്ചല്ലാസാൽ വിചരിച്ചു കണ്ടുഹിതമാ-
 യദൈദപതികൾക്കൊക്കെയും.

70

സൂത്രപ്പാൽക്കടലികൾ നിന്നരിമയ്യ-
 ജ്ജതമാമൃതം നേടുവാ
 നോന്താൽ മന്ദരമായി ഭാഷ്യമിതെന്നി-
 ക്കൊട്ടേറൊയ്യം സമ്മതം
 ഇത്തരപം വഴിച്ചോലൈശിഷ്യർ വഴിയായ്
 നാട്ടിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക-
 നിന്മം യോഗിയൊക്കോതി മോദമൊടുൻ
 വ്യാസൻ മറഞ്ഞിടീനാൻ.

71

പിന്നെ ശ്രീശങ്കരസ്വാമികൾ ജനനിവിചാ-
 രിക്കയാൽ വായുമാഗ്നം
 ചെന്നെത്തീതന്റെ ജന്മസ്ഥലമതിലഴലാ-
 ണമയെക്കണ്ടുകൂപ്പി

ക്രമക്കേടത്തിൽ നേരേ ഹരഹരികളെയും
 തൽഭജംഗപ്രയാതം
 നിമ്ബിച്ചേതിട്ടു കാട്ടീഹരിയെവർന്നിന-
 ചെത്തി വൈകുണ്ഠലോകം.

72

അയ്യോ കഷ്ടം യതിക്കപ്പൊഴതു ജനനിയേ
 സ്സംസ്കരിച്ചിടുവാനായ്
 തിയ്യകൂടിക്കൊടുത്തിലവനിന്ദുരരിണ
 ഞ്ഞതോ പിന്നെയല്ലോ
 ഇയ്യാൾ കണ്യത്തിലേറൊപ്പഴയ വിറകുമി-
 ട്താസ്ഥലേ താൻവലത്തേ -
 കയ്യാൽ തീയ്യം ലമിച്ചമ്മയെ മുരി മുറിയായ് -
 വെട്ടിഹോമിച്ചു താനും.

73

നില്ലട്ടേ വേററനോവിൻ കഥ രചി കുറയ്ക്കും
 കാലമേറും ചടുപ്പും
 പൊക്കോട്ടേകൂട്ടിടേണ്ടാമല മതിലൊരുകൊ-
 ല്ലും കിടക്കും കിടപ്പും
 നോക്കാനാൾ ഗർഭാകം വലിയ ചുമടെടു-
 കുന്നതിൻ കൂലിപോലും
 തീക്കാവല്ലെത്രയോഗ്യൻ മകനമതുനില-
 ക്കൊള്ളാരമ്മേ! തൊഴുന്നേൻ.

74

എന്നീമന്ത്രം ജപിച്ചമ്മയിലധികമെഴും
 ഭക്തിയോടൊത്തു കണ്യ-
 ത്തിന്നീമാന്യൻ വലംവെച്ചുവനിധിലഥ സാ-
 ഷ്ടാംഗമായിണകൂപ്പി

ചീനീടായോഗി കോപിച്ചിഹ ധരണിസൂര
 കോത്തു മില്ലാതെയാമേ
 യെന്നീവണ്ണം ശപിച്ചിങ്ങനെ ത്വടുതി ബദ-
 യോഗ്രമത്തേക്കുപോയി.

75

അക്കാലത്തെത്തി ധരണീസൂരവരനൊരുവൻ
 ചേരവേദാംഗവിത്തായ്
 ത്തിക്കാളും കാന്തിഃയുടും മഹിമയൊടു മനീ-
 ഹന്റെ മട്ടതികത്തിൽ
 തൃക്കാൽകമ്പിടുകൂപ്പുന്നവനെയുമെഴുന്നേ-
 ലിച്ചയോഗീന്ദ്രനങ്ങാ-
 തിക്കാലത്തെങ്ങുനിന്നാണെവിടെനിലയമെ-
 നങ്ങുചോദിച്ചുമെല്ല.

76

ഉൾക്കാമ്പിൽപ്പ്രീതിവൃണ്ടിങ്ങനെയതിവൃഷ്ട-
 സ്വാമിചോദിച്ചുനേര-
 ത്താക്കാണംവിപ്രവർണ്ണൻ വിനയമൊടുമുണ-
 ത്തിച്ചിതാചായ്തുമെല്ലേ!
 കേൾക്കാമെൻവൃത്തമെന്നാൽചെറുതുപായുവൻ
 കേരളത്തിങ്കലുണ്ടേ-
 മുഖ്യം ത്രിശങ്കിയുരെന്നൊരുശിവഭവനം
 നല്ലകൈലാസതുല്യം

77

വൃണുക്ഷേത്രമതാണതിൽ ഭൂവരൻ-
 ധോമിച്ചനല്ലോരതി
 ക്കണ്ടാത്തിൽകളിയാടിടുന്നുഗീരിജ-
 കാന്തൻജഗൽക്ഷേമദൻ

മന്നിൻവാനവരങ്ങളേകമവിടെ_
 ത്താൻപഞ്ചായത്താദിചെ_
 യ്ന്നിദ്രാദരമാത്മനിഷ്ഠയിലമ_
 ന്നീടും ക്ഷമാശാലികൾ.

78

ങ്ങളൂട്ടത്തിലൊരുത്തമദിജവരൻ
 വിചോൻഗുണം കൂടിയോൻ
 ചൊല്ലൊണ്ടീടിന സോമശർമ്മവിദ്യധ_
 നൻ പത്തിയൊത്തങ്ങനെ
 ഉൾക്കാമ്പിൽസുതനക്കൊതിച്ചുവളരെ_
 ക്കാലം കഴിച്ചാത്മജാ_
 പ്ലിക്കായ് ഭക്തികലനംഹന്ത നരസിം_
 ഹത്തെ ഭജിച്ചീടിനാൻ.

79

കൊണ്ടാടും നരസിംഹരൂപമിയലും_
 വിഷ്ണുപ്രസാദത്തിനാ_
 ലുണ്ടായിമഹനായ്മഹാനനരസിം_
 ഹാംശം കുറച്ചുള്ളതൊൻ
 വേണ്ടാപോലെവളർത്തിയച്ഛ നലിവോ_
 ടീചിഷ്ണുശർമ്മാഹപയം
 വൃണ്ടുള്ളെന്ന,യുടൻ പരിച്ചിര,ഥന്മാ_
 നെല്ലാത്തരം വിദ്യയും.

80

എന്നാൽഷോഡശമാം വയസ്സിലരിയോ_
 രാചായ്യാവാക്യത്തിനാൽ
 നന്നായ്ക്കുറ്റിതവിട്ടറിഞ്ഞുകൂടതാം
 ഭാരീദ്രമന്ദ്രാകുന്താൻ

പിന്നെക്കേൾക്കുകവെച്ചുജാതിയിൽചിയി-
 ച്ചിട്ടുള്ളകപ്പോടമോ-
 രോന്നംചെയ്യുകഴിച്ചുകാലമധികം
 ഞാനെന്റെ യോഗീശ്വര!

81

ഭാരിദ്രക്കേടുതീർത്തിങ്ങനെനിജനിലയം
 വാണുഞാൻ പിന്നെയുള്ളിൽ
 ഭൂവീദ്രപ്രാശമൃത്തിട്ടൊരുക്കുറിവെരതെ
 ദേശയാത്രയൊക്കെങ്ങി
 ധാരാളംഭന്തിജാലം കുതിരകഴിത-
 പ്പൊട്ടകം മരമായി-
 ദ്വാരാൽകപ്പോടവട്ടത്തെൊടു മനവധി വേ-
 രൊത്തു പൻകാട്ടിലെങ്ങി.

82

ഘോരം വ്യാഘ്രം വരാഹം ഹരികരി മുതലാം
 ദൃഷ്ടജന്തുക്കളെക്കുറുപ്പൻ
 ചോരന്മാർ മാരമുഷ്ടജാലമായി നടുവിൽ ഞാൻ
 ചെന്നുവാരന്തിയായി
 പാരാതാരിൽ കുളിപ്പിച്ചു പരിജനമവിടെ
 ത്തിന്നു വെള്ളംകുടിച്ചി-
 ദ്വാരാലോരോ ശരത്തിൻ ചുവട്ടുകളിൽ വഴി-
 ക്കിങ്ങമോടങ്ങോങ്ങി.

83

വൃദ്ധാതോരം ശ്യാശ്യാദിവയവിക്കടയുടൻ
 കെട്ടി ഞാൻ വേടിമൂലം
 ഭക്തിച്ചീടാതെ തണ്ണീർബത ചെരതു കുടി-
 ച്ചിട്ടൊങ്ങൊതനെന്ന

ഈ കൂറൻ കാട്ടിലിപ്പോൾ പലതു മറകടം
 പററിടാമെന്നു വല്ലാ-
 തുൾക്കാനിൽ ചീന്ത പൂണ്ടങ്ങനെ നിശയിലു-
 ഞ്ഞൊരാടരടം കിടന്നേൻ. 84

അപ്പോൾ കേൾക്കായിട്ടുമാമങ്ങളുടെ കടുരതിതം
 പോലെ ഗംഭീരമായി-
 ഞ്ഞാപ്പം സിന്ധം വരാഹം വുലിയിച്ചനിലവി-
 ഞ്ഞാത്തിടും ചീത്തശബ്ദം
 കെൽപ്പെന്ത്രേ കേടുവേടി ചൂമ ഗജതുരഗ-
 ഞ്ഞാങ്ങളും കെടുവെടി
 ചൂപ്പയിൽ ചാടിയോടി ശിവ ശിവ! നിലനിൽ-
 ഞ്ഞാതുകണ്ടങ്ങുമിങ്ങും. 85

വഴിക്കീണം മൂലം വലിയവിളികൂട്ടിട്ടും അതിയാ-
 യഴൽക്കുൾപ്പെട്ടിട്ടും പരിജന മണനിലൊരുവരും
 മുഴക്കും ഘോഷത്താടമ കവടമോരപ്പരിഷ്ചൈ-
 ഞ്ഞാഴിക്കാതെ കാലപ്പടയുടെ കിടക്കെത്തിയരിക്കേ.

കള്ളന്മാരുടെനൊട്ടകം കഴുതതൊ-
 ഞ്ഞാളോരു ജന്തുക്കളിൽ
 കൊള്ളുന്നോളു മേറിയവച്ചു കവര-
 ഞ്ഞാണ്ടെൻറ സർവ്വസ്വവും
 ഉള്ളിൽ ഭേജാടുതമ്മിപ്പലാത്തതുമിതം
 ചെല്ലുന്നതുണ്ടേവമം-
 യുജ്ജോരാക്കുതായരാത്രി കഷണി-
 ഞ്ഞാചം കഴിച്ചിടുന്നേൻ. 87

കെല്ലോടും ഞാൻ കിഴക്കുണ്ടുണ്ടകിരണമേ-

ററല്ലമാത്രം ചുവപ്പാ-

യപ്പോൾ ചുവരും നിരീക്ഷിച്ചുവെച്ചു പരിജനം

മാത്രമുണ്ടത്രതന്നെ

അപ്പോഴുണ്ടായിചാരം വെത ഹതചിധി ഞാൻ

കേവലം കണ്ടു വെച്ചോ-

അർപ്പോരെല്ലാം കെടുത്തി മനുജന തടയാ-

വല്ലഹോ കാലയോഗം.

88

ദൃഷ്ടാന്തത്തിനു പാക്കിലെൻ ചരിതമു-

ണ്ടെന്നപ്പോഴോ പുത്രനെ-

കിട്ടാതേകഷണിച്ചുപിന്നെ നരസിം-

ഹത്തിൻ പ്രസാദത്തിനാൽ

കിട്ടീകേവലമെന്നെന്നെ മധികം

ദാരിദ്ര്യമാന്വീധിം

കഷ്ടിച്ചുൽക്കടമാം പ്രയത്നമതിനാൽ സ-

മ്പന്നനായ് സാവ്യതം.

89

അപ്പനാദരയുമച്ഛനമ്മകളെയും

സമ്പത്തു കൊണ്ടിട്ടു ഞാ-

നെപ്പോ രൂപീവരത്തിനല്ല ധനവാനാ-

യ് രീന്തിൻകാരണം

എപ്പോഴും വളരെജനങ്ങളരികിൽ

സേചിച്ചു പോരും വിധം

കെല്ലോടും ഹൃദയമിത്ര സഹിതം

പാത്തേൻ ഗൃഹത്തിൽ സുഖം.

90

ഇന്നേവം ഹതദൈവയോഗമതിനാൽ
 കഷ്ടശതിലാപ്പെടുങ്ങാ-
 നെന്നേക്കണ്ടചരാചരം മുഴുവനും
 ദൈവം തിരിച്ചീടുമേ
 ഒന്നായ് പ്രാണികളീശപരന്റെ ചരടിൽ
 ചാടിക്കളിച്ചീടുമേ
 നന്നായ് പാവകൾ മാനുഷന്റെ ചരടിൽ
 ചാടിക്കളിക്കും വിധം.

91

സാക്ഷാൽ ദേവകളാകിലും ജനനമു-
 ണ്ഡായാലനതന്മു വരും
 നോക്കൂ വിഷ്ണുവിനെത്ര ദുഃഖമുള്ളവായ്
 രാമാവതാരാദിയിൽ
 അക്കാർക്കും നിരപിച്ചിനിജ്ജനനമി-
 ണ്ഡില്ലാതെയാക്കേണമെ-
 ന്നാൾക്കാമ്പികല്യാചുണഞ്ഞിതിഹ ഞാ-
 നാചായ് പാദങ്ങളിൽ.

92

ആ ചായ്! നിൻകരുണയാമൊരതോണി കേറീ
 ള്ശാസമുദ്ര മതിനക്കരയെത്തുവാനായ്
 ആശിച്ചിടുന്നു വരമെന്നു ചന്ദ്രത്തെശിഷ്യ
 ന്നാശിസ്സുനരുകിയരുളിശ്ശുഭദിവ്യദുഷ്കാൽ.

93

വിന്നെസ്സന്യസനം കൊടുത്തുയതിയായ്
 ഭേദമെന്തല്ലിയ്കനായ്
 തന്നത്താൻ സദയം ഗ്രഹിച്ചുരുളിനാൻ
 ഗ്രാഹ്യോപദേശങ്ങളെ

എന്നല്ലെങ്കിൽ സന്നദ്ധനാഭിയയെയും
 കല്പിച്ചു നാദകീട്ടുടൻ
 തന്നത്താനരുളിറക്കൊടുത്തു നിജരാം
 വേദാന്തഭാഷ്യത്തെയാം.

94

ഗുരുചിയാദ്യനാം ശിഷ്യ വരനാലേ തെളിഞ്ഞുതേ
 ശരൽക്കോലത്തിലുള്ളക്കൻ കരത്താൽത്തെയും വിധം. 95

ഉൾമോദാൽ ശിഷ്യനോടൊത്തമഭൂവിപലവും
 പുണ്യതീർത്ഥങ്ങൾ തേടീ-
 ടുമാന്യൻ പാശ്ചാത്യകുണ്ടാലഘകലമകല-
 നപ്രയാഗത്തിലെശതി
 അമ്മയ്ക്കായ് മുക്തികിട്ടുന്നതിനവിടെ വിശേ-
 ഷിച്ചമശ്ശിഷ്യനോടൊ-
 ത്തുമുന്ദേഷ്യത്താടു മുങ്ങിത്തെയിലധികമെഴു-
 ന്നോരു തീർത്ഥോദകത്തിൽ.

96

തിട്ടം തീർത്ഥക്കരക്കൽ തിറമൊടുടനമി-
 ത്തിയ്യിലുൾപ്പെട്ടു നീലക്കം
 ഭട്ടാചാര്യേന്ദ്രനെക്കണ്ടിതുയതിവളരെ
 ശ്ലിഷ്യരല്ലാ മഹനം
 തുഷ്ട്യായോഗീന്ദ്രനെക്കണ്ടുടനചിതസപ-
 ത്യാദി ചെയ്യിച്ചു ശിഷ്യ-
 കൂട്ടത്താലേ തെളിഞ്ഞായതു മുഴുവന മീ
 യോഗിയും സ്വീകരിച്ചു.

97

പെട്ടെന്നാഭിക്ഷയുണ്ടിട്ടഥയതിതിലകൻ
 ഭട്ടനേക്കാട്ടിഭാഷ്യം
 ശിഷ്യന്മാർ കാഞ്ഞിലേ സൽകൃതികളു മുലകിൽ
 നാശുചായിപ്പരക്കു

സ്വപ്നം ഭാഷ്യത്തെനോക്കി ജ്ഞാനമറിയില്ലെന്നു
 കൂട്ടു കൂടാത്ത വിദ്വാൻ
 ഭട്ടാചാര്യൻ പ്രഹരണത്തോടു യതിവരനോ
 ടോതിനാനിപ്രകാരം.

98

അല്ലേ യോഗീന്ദ്ര! നിന്മട്ടുടയയശികളെ
 കണ്ടു മുട്ടിപ്പുജീവൻ
 മെല്ലെപ്പോകുന്നു കാലത്തതിലുമിഹ വിശേഷം
 ധീമു പാറാൻ പ്രയാസം
 ചൊല്ലാം പുണ്യത്തിനലീയുചനതുമിവിടെ-
 കിട്ടി മോക്ഷത്തിനായി
 ടൃപ്താനിന്ദതിരികളെളിവുടയമഹാ-
 യോഗ്യരോടുള്ളയോഗം.

99

സന്യാസിശ്രേഷ്ഠ! നിൻഭക്തജതിനകൊതി-
 മേറ്റൊന്നാൾ വാണമേ ഞാ-
 നെന്നാലിന്നൊൻ കൺപാട്ടിനു വിധികൃപകൊ-
 ണ്ടിട്ടു നേരിട്ടുഭാഗ്യം
 എന്നും സംസാരമാകും വഴിയിൽനിജഹിത-
 നാരിണങ്ങളെന്നതും-
 ററന്യന്മാർ വിട്ടുപോകുന്നതുമൊരുവനുതൻ-
 കാലയോഗ്യത്തിലല്ലോ.

100

എന്നാലെന്നായിരം വാർത്തികമിതിനടയ-
 പ്പുവുവണ്ഡം കുറിച്ചാ-
 നെന്നാൽ സാധിച്ചതിന്മേലൊരു വിധമകമേ-
 തൃപ്തനായ്നിന്നിരീത്താൻ

എന്നാലും മൃത്യുശ്യാഗത്തിനുമുതിരുകയ-
 ല്ലെങ്കിലോവാത്തികംതാൻ
 തന്നാലീചണ്ഡവും തീർത്തിടുമിഹമരണാ-
 രംഭൂമി ചം കുലിക്കാം.

101

ചേരേണിൻവഴിബുദ്ധനാദ്യമധികം-
 ബാധിച്ചുകാലത്തുത്തേൻ
 ചേരേത്തൊടുതു നേരെയൊക്കുചതിനാ-
 യേറെപ്രയത്തിച്ചതിൽ
 വാദംകൊണ്ടു പനേജ്ജയിക്കു വിഷമന്താ-
 നെന്നു കണ്ടിടുതൽ
 പാദംപുഴുപരിച്ചുതന്മതമതിന-
 മ്മങ്ങൾ ചണ്ഡിക്കുവാൻ.

102

അന്നാശ്ശാശ്രം പഠിക്കുന്നിടയിലൊരുദിനം
 ബുദ്ധനീ ചേദമാഗ്നം
 നന്നായ്ചണ്ഡിച്ചുതാങ്ങേട്ടുളവഴലിലെനി-
 ക്കൊടു കണ്ണീർപൊഴിഞ്ഞു
 അന്നേരത്തൊടുദുഷ്ടുളവർ സുഗതനൈം
 ശിഷ്യരത്യാപ്തനാമീ-
 യെന്നേശ്ശങ്കിച്ചിതസ്മന്ദം വിമതനിവൻ
 വിപ്രനാണൈനിയണ്ണം.

103

പ്രാണിദ്രോഹികളെന്നയേരാമയരെ-
 സ്സൗമധത്തിൽ നിന്നിടുടൻ
 താണിടുള്ളൊരു കണ്ടിലേക്കു കുടിലന്മാ-
 രാശുതളിടിനാൻ

യുഗം പേദമതപ്രമാണമതുതാ-
നാണകിലെൻ ജീവനി-
ന്നുനം തട്ടുകയില്ലയെന്നുമരചെ-
യുണ്ടക്ഷണം വീണതൊൻ.

104

സന്ദേശാത്മത്തിൽ “എങ്കിൽ” പ്പമേവിടെയുര-
ച്ചെന്നതിന്മലമായി
ഒട്ടന്ദേശാൽ വൈശാലശാസ്ത്രശ്രുതിമറിവിലഹോ-
വീണകണ്ണൊന്നുരഞ്ഞു
എന്നേവെച്ചുമുദാദർഘസുഗതമത-
കാടതൊൻ വെട്ടിനീക്കി
ഒട്ടാനേരഭംഗിയാക്കീ തെളിവാടുത്തുമാ-
വേദമാഗ്ഗം ക്രമത്തിൽ.

105

കൊണ്ടാളും വാശിപുണ്ടിങ്ങനെജനഹിതവും
ചെയ്യിരിക്കുന്നതിനാക്കാ-
ന്നുണ്ടായീതീച്ചയകാക്ഷരമരുളിയവൻ-
പോലുമാചായ്വനല്ലോ.
ഉണ്ടോപിന്നെക്കഥിപ്പാനൊരുവലിയമഹാ-
ശാസ്ത്രമാദിച്ചുബുദ്ധൻ
കണ്ടോമാപാപിത്താനാഗുരവിനുടെമതം
ധിക്കരിച്ചോരുമുലം.

106

എന്നീവണ്ണം നിനച്ചാപ്പെരുകമഹമക-
ത്തീടുവാൻ വേണ്ടിയേവം
നിന്നീടുനേനമിത്തീ നടുവിലുടൽകുറി-
ഞ്ഞിട്ടു ചാകുവരജ്ഞം

വന്നീടാൻ ചെറുവൈകിയതിലക! ഭയാം
 നെങ്കിൽനോന്തമിലൊക്കി-
 ലിന്നീകാഴ്ചയ്ക്കു യോഗം ജഗതിസകലവും
 ദൈവയോഗപ്രദയാഗം.

107

കേട്ടാലും യോഗിയെമേലേ! മഗധപുരിയിലെൻ-
 ശിഷ്യനായുണ്ടാരുത്തൻ
 ശിഷ്യാത്മാവിശ്വരൂപാഹ്വയനതിമതിമാൻ-
 ചേദഭക്തൻ ഗൃഹസ്ഥൻ
 ശ്രേഷ്ഠാത്മാവാകമങ്ങുനവനെയരേവിധം
 ചേർത്തുസന്യാസിയാക്കി-
 ചിട്ടാൽ ഭാഗ്യത്തിനായാളധികമുചിതമാം
 വർത്തികും തീർത്തുകൊള്ളും.

108

ദ്രോചാർച്ചരിതോതിവെച്ചു മുനിയായ്-
 പ്രാണൻ തൃജിപ്പാണൊരു-
 വെട്ടാൻ പോന്നിതു വിശ്വരൂപഗൃഹമോ-
 ത്താചാർച്ചനും ശിഷ്യനും
 സ്രഷ്ടാവിൻ കലയാസ്തിവേകനിധിയാ-
 മാവിശ്വരൂപനന്താൻ
 ചേട്ടാളുള്ളതു ചാണി യാണു പറയാ-
 മൊന്നായതിൻ കാരണം.

109

ചൊല്ലായ് ബ്രഹ്മണമുനിയെച്ചുനിശമം-
 ചൊല്ലുനന്തരം സ്വരം
 ഭൂമിസാവിനതൊടിയന്നു ചിരിച്ചു-
 ള്ളീടും വിധൗ ചാണിയേ

ദുഃഖരാതിരഷാമനുഷ്യവധുവാകെ-
 നായ് ശപിച്ചിട്ടവൻ
 ശയാംശദിജ ഭക്തത്തിലരളി-
 ത്താൻശാപമോക്ഷത്തെയും-

110

പിന്നെശ്ശോണനദത്തിനുള്ള കുരയിൽ
 ത്താൻവിഷ്ണു മിത്രാഖ്യന്താം
 ധന്യബ്രാഹ്മണപുംഗവനും മകളാ-
 യ്തന്നാളഹോ വാണിയും
 കുന്ദപ്പു മലർതികൾ ശംഖുതയിർപാൽ-
 നന്മത്തുമഞ്ഞീത്തര-
 ത്തിന്നൊപ്പം രചിയുള്ളമെയ്യോടഖളി-
 ലോകം മയക്കീടിനാൾ.

111

വെക്കും ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിജ വമൊടു ശരിയായ്-
 വണ്ണജാലം ഗ്രഹിച്ചു
 ചൊൽക്കൊള്ളും വാങ് മയത്തെക്കണമവൾ മുഴുവൻ
 നേടിയെന്നുള്ളതൊന്നും
 നോക്കുമ്പോൾ ചിത്രമല്ലീയുവളുടെ കൃപകൊ-
 ണ്ടല്ലയേമനഷന്മാ-
 രോക്കിൽ സർവ്വജ്ഞരാകുന്നതു മിത്രമനുജ-
 സ്ത്രീനിലത്തുലപിച്ചേൻ.

112

മുകൻ സർവ്വജ്ഞനായിവളൊരു കൃപവെ-
 ച്ചീടിലെന്നല്ല തുലാ
 മുകൾക്കു വന്നധിതനും പെടുമിവളിലല-
 കേതി യില്ലാതെയായാൽ

യോഗജ്ഞനാശിമിച്ഛാനചക്രമേ തിരുമയം
 വണ്ണരൂപം നിനമ്യേ
 യോഗശാശീലിച്ഛദ്രേവാസുര നിരയിചമേ
 സ്തുതതം കമ്പിടനം.

113

കർമ്മരാഭകലനംതൻകരതലം
 ത്താർനാലിലും ഭംഗിയെരം
 ടെപ്പോഴും വരദാഭയാക്ഷയലയ
 ഗ്രന്ഥങ്ങളാൻങ്ങനെ
 ചിൽബേധാകൃതിയായ് സ്വഭക്തപുയം
 വഴിം ത്രയീവിദ്യതാ
 നപ്പോൾ ബ്യാലികയായ്കളൻ തെളിയും
 തിങ്കൾക്കലയ്ക്കൊപ്പമേ.

114

വേട്ടിടേണുന്ന കാലത്തവളെയരിയസം
 വൃജ്ഞനാ വിശ്വരൂപൻ
 വേട്ടി സ്തുവൃജ്ഞയാകും ഗൃഹിണിയൊടുസമം
 സൗച്യമാസ്താണപോന്നു
 കട്ടേറെ ശ്രൗതകർമ്മങ്ങളിൽ നിരതനവൻ
 പാന്നമരേപ്പാർത്തു പൂജി-
 ച്ചിട്ടേ ഭക്തിക്കയ്കളു പരമിതവസരം
 കണ്ടണഞ്ഞു യതീന്ദ്രൻ.

115

തന്നംഗ ശ്രീവിലാസം ദിശി ദിശി വിതരം
 യോഗിയെക്കണ്ടുളുപ്പി-
 തന്നില്ലതതിനകത്തേക്കുതിരസമഴിന-
 ജിച്ചു പൂജിച്ചു വിപ്രൻ

അന്നേരം വിജയയാഗം ഗൃഹിണിവിധമരി-
 ണ്തന്നവും താൻ വിളമ്പി-
 സ്തുത്രാസിക്കാരത്തോടടുത്തുകൊടുമേ-
 കീട്ടു നന്ദിച്ചുനിന്നാൾ.

116

അപ്പാനീയം കുടിക്കാതഥകരതളിരിൽ
 തന്നെവെച്ചൊഴ്ത്തൊഴ്ത്ത-
 ന്നാൾഭ്രാന്താ ചോദ്യമേകും ദ്വിജനാടതളിനാൻ-
 മനമാചായ്വുവയ്ക്കൻ.

സാപ്പാടിൽപിന്നെവാദം വിബുധമമതരാ-
 മെങ്കിലേ വെള്ളവും ഞാ-
 നിപ്പോൾച്ചോരം ഭജിക്കുദ്രധ മിതിമൊഴികേ-
 ട്ടോതി വിദ്വാൻ ഗൃഹസ്ഥൻ.

117

എന്നാലോ വാദമേല്ലാമിവിടെ വടിവിൽനോ-
 തമ്മിൽ വാദിച്ചുനോക്കി-
 ടുന്നാകിൽതൊണ്ടുവരുന്നതു ഫലമിതു പ-
 റില്ല വാദത്തിലേകൻ
 നന്നായിത്തോൽമയേയും വിജയവുമറിയും
 സാക്ഷിവേണം മടക്കം
 വന്നാൽ ഞാനെന്തുചെയ്യിടണമതു മുടനേ-
 തീച്ചയാക്കീടവേണം.

118

എന്നോർപ്പോൾക്കുടിച്ചു ജലമഥസാരസം
 ഭിക്ഷയുണം കഴിച്ചു
 പിന്നീടുണാനരച്ചു യതിഗൃഹപതിയാ-
 വാക്കുകേട്ടിട്ടരിച്ചു

ചിന്നെസംഗം പ്രിയന്തന്നാമതിയൊടുക്കൻ
 പത്തിയും ഭക്തിചെയ്തു
 നന്ദിച്ചെഴുന്നിട്ടു യോഗീപ്രവരനരുളിനാൻ
 വിപ്രനോടിപ്രകാരം.

119

എന്നാലോ നൊമ്മളിപ്പോരത്തുടക്കമൊരുമയാ-
 മാദരംഗത്തിൽ ഞാൻതോ-
 റൊന്നാലീക്കുഴവി പശുത്തിനപകരമെട്ടു
 തീട്ടുപൻ വെള്ളവസ്ത്രം
 എന്നായോഗീന്ദ്രനേരും ശപഥവിധികഴി-
 ഞ്ഞൊപ്പാഴേ തോരപോയാൽ
 സന്യാസം പാങ്ങിട്ടുണൊനിതിശപഥമുര-
 ചുറ്റിവിണ്ടും ഗൃഹസ്ഥൻ

120

പാരംജയാജയവിധങ്ങളിലുള്ള സൂക്ഷ്മ-
 സാരംഗ്രഹിപ്പതിനു വൈദ്യമുഖമൊരുത്തി
 നേരംവിദഗ്ദ്ധതയുമുള്ളവളെൻപെന്തി-
 പോരംവിവാദമതിലിന്നൊരുസാക്ഷിയാമാൻ

121

കാരോന്നിത്തരമാസ്തുരാകരകഴി-
 ച്ചായോഗിയും വിപ്രനും
 നേരേസാക്ഷിണിയൊണ്ണിച്ചിരുകിലാ-
 വാദേവിധേവെച്ചുടൻ
 ആരംഭിച്ചിതുശാസ്ത്രപാദമിതുകാ-
 നന്ത്യർക്കുതംകേരകുമാരൻ
 പാരംബ്രീതിയൊടുനിന്നെന്തുഗുണേ-
 ബ്രഹ്മാദിദേവാളിയും

122

ശൈവനീയേവിലസ്മമീലലർമാലചൈരം
 വാടുന്നതരായ കണ്ണതലത്തിലാണോ
 ഗായം മടക്കമവനെന്നവരമാലകെട്ടി
 ച്ചാടൽപ്പെടാതെഗൃഹകൃത്യവിധിക്കുപായം 123

വിവിധർപ്പ വിചാര വികാര ഭേദം
 പ്പരഷമട്ടിവചൈന്ദ്രാഭവംകേമേ
 ഇരുവരംപറയാതൊരുപോലെതാൻ
 തുരുതുരന്നുനിരന്നുവിവാദം 124

ചേണ്ടീടുംഭിനകൃത്യകാലാമഴികേ
 മറെറൊപ്പൊഴുംസ്മൃതികം
 വൃണ്ടീടുംമുഖമാൻലക്ഷ്യനിലയിൽ
 പ്രഗൽഭമാൻണിനെ
 കെണ്ടാടീട്ടൊരു ചന്ദ്രാചോലമുഖരൻ
 ഖണ്ഡിഷ്ടമേവരസം
 കെണ്ടാരണ്ടുചിദ്രധാരാദിവസം
 വാദം നടത്തീടിനാൻ 125

ഇത്ഥാതമിൻജ്ജ മിക്കുന്നതിനു കൈതിയൊടാ
 രണ്ടുപേരുംതിരക്കി
 ച്ചിത്തംവെച്ചിട്ടുവാദിപ്പുളവുവെളിവൊടാ
 വാണിയേഴുംഭിനത്തിൽ
 പ്രത്യേകഭിക്ഷയുണ്ണാമിനിധിരുവരമെ
 ന്നത്രമൊരൂപംഭിനത്തി
 ടൃത്യാനന്ദമാണൊരമഹിമയൊടുടനെ
 ശാപമോക്ഷപ്രകരം 126

വാട്ടംതട്ടിയമാലയോടുമവനീ-
 ദേവൻയതീവ്രൻറകാൽ-
 പ്പട്ടന്തണിൻവണങ്ങിയെൻറസകലം-
 നിങ്ങൾക്കിതെന്നങ്ങനേ
 പെട്ടെന്നായരിചിശപരൂപനമുദാ-
 സന്യാസമകിക്കുറി-
 ച്ചിട്ടുള്ളേരവിധംഫലിച്ചതുനിന-
 ച്ചാനന്ദമാനീടിനാൻ.

127

രണ്ടാംശിഷ്യനിവൻയതീക്കിവനഹോ-
 സന്യാസമേറിട്ടുപേർ
 കൊണ്ടാൻയോഗിസുരേശപരാഭിധനതാ-
 മാചാർച്ചമെന്നിങ്ങനേ
 ഉണ്ടാക്കീബതചാത്തികുടിതയ്യം
 നൈഷ്ഠ്യമ്യൂസിലാച്ചുമായ്
 കൊണ്ടാടുന്നിഗമാന്തപുസ്തകവുമീ-
 യാചാർച്ചശിഷ്യോത്തമൻ.

128

ശ്രീമൽഭാഷ്യമതിന്നടീകയെഴുതീ-
 ശ്രീശങ്കരാചാർച്ചർത-
 നോമൽശിഷ്യനതാംസനന്ദനയതി-
 ശ്രേഷ്ഠൻമഹാബുദ്ധിമാൻ
 ശ്രീമൽസപാലികൾതന്നതീത്തുപതിന-
 ബോളംതരംഭാഷ്യമി-
 ണിമട്ടുള്ളതിൽവെച്ചുപത്തുപനിയൽ-
 ഭാഷ്യംപെരുത്തുത്തമം.

129

ചൊല്ലാമുണ്ടായിഹസ്യാമലകനിതിപുകൾ-
 നന്നുശിഷ്യൻ;യരീന്ദ്രൻ
 മൈല്ലുഗ്നകണ്ണുപുണ്യസംവമതിലെഴുന-
 ജ്ജിം വഴിക്കുങ്ങൊരോടം
 ചൊല്ലേറീടുന്നസാക്ഷാലരിയശി ചവിഹാ-
 രാഖ്യമാംഗ്രാമഭാഗേ
 ചെല്ലാനുണ്ടായിയോഗംഗുണഗണമിയലു-
 ന്നാസ്ഥലം വർണ്ണമത്രേ.

130

ഉന്നം പിട്ടിനിഹേത്രംമാകളിലരിവെ-
 നല്ലശാസ്ത്രാത്മം ബദലം
 ദാനംചെയ്യാനൊരുകൾ ശമമിവകലരം
 ഭൂരി ഭൂദേവവൃഗ്ഗം
 മാനംചേന്നാത്മകർമ്മങ്ങളിലഭിമുഖരായ്-
 നില്ക്കുമദ്രിഷിപെണ്ണും
 ന്നനംദിച്ചോപമൃത്യുവ്യസനമണകയി-
 ല്ലാർക്കമേക്കുംചൊഴെനും.

131

വിപ്രന്മാരുടെമദ്ധ്യഭാഗമരിലായ്-
 ശ്രീഗൗരീയോടുകനി-
 ണ്ണൈപ്പോഴംവിഹരിച്ചിടംശിവനിതിൻ-
 പേരത്ഥംവർത്താക്കമേ
 ചെന്മേലക്ഷണമൊത്തുവിപ്രർമുറയേ-
 തന്നേ:ത്തുകേട്ടീടുവാൻ
 ബ്രഹ്മൻപോലുമൊളിച്ചുനില്ക്കുമവിടെ-
 ഞ്ഞൊരാതെനരേതോരമേ.

132

വൃത്തംകാച്ചുതളിത്തു വലവകതരുജാ,
 ലങ്ങളദ്രിക്കിലൊക്കെ-
 പ്പേത്തുംസൂർയാംതുതാപം കളയുമൊരുവിധം
 വാച്ചുനിൽപ്പുണ്ടസംച്യം
 ചീർത്തിടുംചിത്തമോദത്തൊടുമ പിടെവിടാ-
 തെല്ലൊഴുംകൂട്ടർകൂടി-
 പ്പാർത്തിടാനാഗ്രഹിക്കും മരണഗരികളിൽ
 പ്പെട്ടിടും നാട്ടുകാരും.

133

ഭൂചാനോരുടെഹോമഗന്ധ്യമെടു-
 ത്താനാട്ടിലൊട്ടുക്കലം
 പോവാനോത്തു പരന്നമാതിരി പരം-
 വീത്തുനു പുണ്യാതിലൻ
 ആവാസസ്ഥലമായതിൽ ദവിജവരൻ
 വേദോക്തിസകതൻമഹാ
 ദേവാരാധന ദക്ഷനായൊരുവന-
 ണെങ്ങോട്ടോലും നല്ലവൻ

134

അദ്ദേഹത്തിനെനാരുണ്ണീയുണ്ടു ചെവികൾ-
 കൈകാലിചക്കൊത്തിടും
 കൃത്യങ്ങൾക്കമനാസ്ഥയോടെഴുമൊരാ-
 ഉത്യജ്ഞനെപ്പോലവേ
 ക്ഷുത്തും ദ്രാഹവു മില്ലപോലശനചാ-
 നങ്ങൾക്കു മില്ലാഗ്രഹം
 ചിത്രം മേൽക്കടി പൊട്ടറമ്പുകളയും
 കാണില്ലനങ്ങില്ലവൻ.

135

ഈവിശ്വീറ്റിടിവന്നു തീർന്നകനെ
 ചിന്തിച്ചു ചിന്താധനം
 യാവിപ്രൻ വ്യസനിച്ചു ഭൂരി ധനധാ-
 ന്യാദ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും
 ശ്രീചിത്താനിയതീന്ദ്രനെത്തിയതുകേ-
 ട്ടദ്ദേഹമാറ്റുത്രാനാ-
 ത്താവിർകതിയണഞ്ഞുണർത്തിയിവനി-
 നീമൌഘമെന്തിങ്ങനേ.

136

ജന്മമുതൽക്കില്ലിവനെന്നിന്നതാ-
 നരമേഘമെന്നാലുപനീതി ചെയ്തേൻ
 ഇമ്മട്ടിവൻതീർന്നു സവ്വവേദിൻ
 കർമ്മിമൌഘലേ! പറകെന്തുമൂലം.

137

ഇമ്മട്ടിൽ ചോദ്യമായോരളവുയതിവരൻ
 ഭൂസുരക്കുട്ടിയോടായ്
 ചെമ്മേ ചോദിച്ചു താനാരിഹ ജളനിലയാ-
 യെക്കൊടോ ഹന്ത നില്ലൻ
 തമ്മാന്നുൻചെയ്യ ചോദ്യത്തിനു മറുവടിയായ്
 പന്തിരണ്ടുപദ്യം
 ചിന്താഹാത്ഥ്യം പുക്കുത്തും പടി ജള ശിശുവാ-
 യാലുമായുളുരച്ചേൻ.

138

ഹസ്മതിനുള്ളിൽ വെച്ചാമലകമതുവിധം
 ചൊന്ന പദ്യങ്ങളാലേ
 ചിത്തരപം കാട്ടിഹസ്മാമലകനിതിപരം
 വേദമഴട്ടനേടി

തതപജ്ഞൻ ബാലനെന്നുള്ളിവെച്ചയതിതൻ
 താതനോടോതി കേളീ
 ദ്വത്രണന്നാന്നിന്നമില്ലാ മമത മമതരാൻ
 നന്നിവൻ തതപദ്രുശി.

139

ഏവം താനേറുവാങ്ങി ജനകവനാടു മകൻ
 തന്നയായോശിമാനി
 ച്ചാവിപ്രൻ ഗേഹവുപേക്കിതു പുനരിവനേ
 സ്വാമി സന്യാസിയായി
 ഈവണ്ണാ മുപ്പരാചാതുൻ മഹിമ പരം
 ശിഷ്യരങ്ങാക്കി പിന്നെ
 ദൈവത്താൽ ചേർന്ന നാലാമതുമാരുവനവൻ
 തോടകാചാതുരല്ലോ.

140

ആചാതുൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലനിശമവൻ
 പെട്ടവൻ വിട്ടുപോകി
 ല്ലാചാതുൻ നില്പിൽ നില്ക്കൂ കിമപിശുരനട
 ന്നീടിലല്ലോരൂ നടക്കും
 ആചാതുൻ നിദ്രയാശാലിവനമുടനണ
 ന്നാലുണന്നീടുമിമ്മ
 ദ്വാചാതുൻ തന്റെ പിമ്പേ നിഴലിനശരിയായ്
 നില്ക്കു മീ മുഖ്യശിഷ്യൻ

141

മന്ത്രി കൈപിനമെന്നിവക ചളി കളയും
 സ്താനകാലത്തവന്തൻ
 പ്രത്യേകം പല്ലു തേക്കേണ്ടതിനവിഹിതമാം
 ദന്ത കാഷ്ഠം കൊടുക്കും

നിത്യന്താനംപ്രവാദാദിഹിതംഗുരവിനന്ദം
 ദേവപുജാജ്ഞാതകരം
 ബലശ്രദ്ധംവണങ്ങിഗുരവരനന്ദി-
 ചെപ്പുയുക്താക്കശ്രവിഷം. 142

എന്നല്ലാചായ്യാവാദം തഴുകമവനര-
 ജ്ഞാതകളും ഹിതത്തെ-
 തന്നുള്ളാൽകളെചെയ്യും ചെറുതമഹിതമാ-
 യുള്ളതോ ചെയ്തയില്ല
 എങ്ങനവം വാഴിച്ചിയാളധികളളിതമ-
 ദൈവതമായ് തോടകത്തിൽ
 തടന്നപദ്യങ്ങൾ തീർത്താനതിലവനളചായ്
 തോടകാചായ്യാനാമം 143

ഇച്ഛിക്കാപ്പം പ്രവർത്തിച്ചുനദിനമയരം
 ശിഷ്യരാം നാലുകൊമ്പൊ-
 തച്ഛന്നം ജ്ഞാനപുഷ്പത്തെടുമമൃതഫല-
 തോടുമൊത്തുശിതന്നിൽ
 കമച്ചം സന്യാസമൂലം സുദൃഢതരമു-
 പ്ലാനുഃഘോരകർഷേണീ-
 ട്വച്ചത്തിൽപ്പാണിനിന്ദ വലിയനിലയില-
 ശുഭരാചായ്യാവൃഷം 144

സൈപരം സ്വശിഷ്യരിവർനാൽപേരമൊത്തുഗുര-
 തീർത്മാടനപ്രകൃതമായ്
 പാരങ്ങച്ചു നടകെള്ളുന്നതിന്നിടെ വട-
 കോട്ടുവെച്ചു വഴിയ

വാരംപകരുന്ന പുരുപുണ്യ പ്രദേശമിതിൽ
 മുഖിട്ടു നില്പൊരു ഹരി-
 ദ്വാരത്തിലെത്തിയഥാർന്നിച്ഛിതാസ്ഥലപു-
 രാണത്തിൽ നല്ലൊരു കഥ.

145

ഉണ്ടായ്യാണ്ടുൽക്കലക്ഷാണിയിലൊരുധരണീ-
 ദേവനാഭയ്മശീല-
 നുണ്ടായിദുഷ്ടനായിട്ടൊരുമകനവനോ-
 കാട്ടിൽ നായാട്ടിനായി
 കൊണ്ടാടിക്കണ്ടവേടക്കിടയിൽ മൃഗകുല-
 കൊന്നുഴന്നിട്ടു പാവ-
 കൊണ്ടാടീട്ടും പിശാചായിതു മുനിവരനോ-
 ടോ ശാപപ്രകാരം.

146

വല്ലാതുള്ള വിശപ്പുദാഹമിവയാർ
 വല്ലാതെ മോഹിച്ചവൻ
 നില്ലാതുറവനത്തിൽവീണു തുണയൊ-
 നില്ലാതെയന്നേരമേ
 ഉല്ലാസാലൊരുദിവ്യകാമിനി ഹരി-
 ദ്വാരേ കുളിച്ചീശപര-
 കെല്ലാം വന്ദനചെയ്തു വാനവഴിയേ
 രാമേശപരം പൂകിനാൾ.

147

അപ്പായും ദിവ്യയാർക്കുള്ളുപ്പുവയിലു-
 റന്ന ഗംഗാജലംചെ-
 റപ്പുഃരികൽക്കിടക്കും ദുരിതനിധിപിശാ-
 ചിന്റെ മേലോരചോലും

അപ്പോളിയാളെഴുന്നേറടനടിചുഴലെ
 പ്ലാതുളമണിട്ടിയൊഴുപ്പും
 പൊയ്യോയിശ്ശാന്തനായ് ചെന്നൊരുതരനിഴലിൽ
 കണപനെക്കണ്ടുപ്പി. 148

ഞാനിപ്പോൾശ്ശാന്തനായ് തീർന്നതിനുമുമ്പേ
 കാരണം ചൊല്ലുകെന്നായ്
 മാനിച്ചോതും പിശാചോടരുളിമുനിവരൻ
 കേൾക്ക ദൃഷ്ടിപ്പിശാചേ!
 നാനിജ്ജന്മമേതല്ലേ വളരെ വികൃതിയാ
 ണെങ്കിലും ശാന്തനായി
 വാനിൽപ്പായും സുരസ്രീ പൂവവഴിഹരി
 ചാരശാശാഞ്ചസംശാൽ. 149

മോഹംപുണ്ടുപരിച്ചുനിന്നുടലിലാ
 ഗ്ഗംശാഞ്ചവേദനനസ
 ണേഹം നീ പുനരപ്പൊഴുകിതുവിധം
 ശാന്തതപമേനീലയോ
 മാഹാത്മ്യം നിരപിച്ചുനേക്കുകഹരി
 ചാരത്തുപോയ്മുങ്ങിനീ
 മോഹാൽചെയ്യുമവ്യം മുടിച്ചുസുഖമായ്
 സപ്തത്തിലെത്തിടേടോ. 150

എന്നുമുനിച്ചൊല്ലിയതു കേട്ടനുഗമിച്ചാനവൻ ഹരിചാരം
 പിന്നെഗ്ഗംഗയിൽമുങ്ങിപ്പുണ്യശരീരത്തൊടത്തിയമരപുരം

എന്നുസൽക്കമയിതൊന്നുരച്ചുയതി
 വൃന്ദമൗലിരസമാന്റിണ-
 ങ്ങുന്നശിഷ്യ)രൊടുചേന്ദ്രതത്രസൃഷ്ട-
 തന്നിതച്ചു ധരവുന്നനാൾ
 നന്ദിയുള്ളൊരുസനന്ദനെന്നപുക-
 ഴ്വനപത്മപദനെന്നപേർ
 വന്നുകൂടിഗുണമൊന്നുമൂലമതു-
 മിന്നെടുത്തു പറയുന്നതൊൻ.

152

ഗംഗാഭാരമതികലായതിവരൻ-
 വാഴമ്പൊളിങ്ങായിപോ-
 ലങ്ങാശിഷ്യർകളിൽസ്നാനനസ്യരേ-
 ശമാഷ്ണിണക്ഷത്തതിൽ
 മങ്ങാതേഗുരുവർണ്ണനോടൊരുദിനം-
 ചൊല്ലീസ്യരേശൻകട-
 നങ്ങാചായുമണേ! കുനിഞ്ഞീവിടൊ-
 നോതും വിധംചെയ്യണേ.

153

നാളെസ്നാനമതിൽസ്നാനനന്ദതാൻ-
 തോത്തുന്നവസ്യം തരാൻ
 നീളേസപാമിയരജ്ജുവള്ളമതിലായ -
 നിന്നിട്ടുകൈനീട്ടണം
 ചീളുന്നല്ലൊടുത്തവസ്യമതവൻ-
 വെച്ചാലവന്തൻവ്രതം
 കേളല്ലെന്നുപരം വരാജ്ജിൽവെളിവാ-
 മിങ്ങാസ്ഥയില്ലെന്നതും.

154

ഇതഥാചൊന്നസുരേശ്വരൻറെ ഹീതം-
 താൻചെയ്യയോഗീശ്വരൻ
 സതപഃചേന്ദ്രസനന്ദനൻറെവിഭവം-
 പ്രത്യക്ഷമായ് കാട്ടുവാൻ
 തപജ്ഞാനിസനന്ദനൻവലിയയോ-
 ഗീന്ദ്രൻ ജലത്തിൽതൃണം
 തന്തൽപ്പാദപദത്തിലിട്ടരികുപ-
 ക്ഷേകീടിനാൻ വസ്രൂപം

155

അദ്ദേഹം പാദമൂന്നുനവിടെയവിടെയായ്,
 പത്മമോദാനുപൊങ്ങി
 പ്രത്യേകം വിസ്മയിച്ചുന്നമരരജിപോൽ
 പത്മപാദാഭിധാനം
 ഇത്യേവാ വാണഃപാതം വഴിച്ചിലൊരുദിനം
 സ്വാമിയശ്ശിഷ്യരോടായ്
 ചിത്തേ കൈതൂഹലത്തോടരളിയകഥയാം
 കാഞ്ചിമാഹാത്മ്യമോതാം.

156

പുണ്യം കൂട്ടുന്നാരാശ്ശകരളിരുചുഴലും
 ശിഷ്യരോടൊത്തുപിന്നെ-
 പ്പുണ്യശ്രീരാമസേതു സ്ഥലമതിനു പുറ-
 റപ്പെട്ട് തെക്കുനൂറ്റത്തും
 ഏണം വിട്ടുള്ളതീർത്ഥങ്ങളിൽ മുഴുകിമഹാ-
 ക്ഷേത്രഭേദങ്ങൾകണ്ട-
 വുണ്ണചെന്നെത്തി സാക്ഷാൽ സ്മരഹരനതളും
 കാളഹസ്തിസ്ഥലത്തിൽ.

157

ഇങ്ങും തീർത്ഥത്തിൽ മുങ്ങിപ്പരമത്തുചിയതായ്
 ശിഷ്യരോടൊത്തുകൂടി-
 ഒട്ടങ്ങും കത്തുണവീപാവലിയൊടു തെളിയും
 ക്ഷേത്ര മുരുകുഴപ്പിന്നേ
 തിങ്ങും രതപ്രഭാമണ്ഡലനടുചിലങ്ങി-
 പ്പുഷ്പമാലാളിമാത്തി
 ഒപ്പാങ്ങും സൗരഭ്യമേന്തുന്ദി മനേരിപു-
 സ്വാമിയെ സ്വാമികണ്ടാൻ

158

നാനാരത ചിദ്രീണങ്ങളുമണി
 ണേതാമൽപ്പുലിത്തോൽമയ-
 നാനാഃപടുമുടുത്തു ചെഞ്ചിടയണി-
 പ്പയ്ന്തികളാർന്നങ്ങിനേ
 നാനാവിഷ്ണു വിരിഞ്ചമുഖ്യസുരരം-
 മൗത്തുഘോഷംകൂപ്പുമാ-
 ജ്ഞാനാകാരശിരീശനെല്ലിരിജയോ-
 ടൊന്നിച്ചുകണ്ടീടിനാൻ.

159

കണ്ടേവം സ്വാമികമ്പിട്ടുടനെയുപനിഷൽ
 സ്വേത്രമോതിസ്തുതിച്ചും-
 ക്ഷണോകാലാനുവാദോല്ലിഖിതപാടു പോ-
 നിട്ടു കാഞ്ചീപുരത്തിൽ
 കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുചെന്നിട്ടവിടെയരികിലൊ
 ക്കൊന്നാരാശിഷ്യരോടായ്
 കൊണ്ടാപ്പുണ്യസ്ഥലത്തിൻ മഹിമയൊരുക്രമാ
 രീതിയായികേമിച്ചു.

160

വിപ്രകൃതിയവൈപത്യജൂദ്രിവരൈ-

നല്ലത്യജനാരുമ-

ബിച്ഛണ്യസ്ഥലഭോഗമത്തിമറ്റണം

പ്രാവിച്ചുവൊയെങ്കിലോ

ക്ഷിപ്രതന്നെ യനേകജന്മകൃതമഴം

കർമ്മം ക്ഷയിച്ചിട്ടുതാ-

നല്ലൊരുമോക്ഷമണത്തൂകൊള്ളുമിതിന-

ഭക്തജ്ഞ മാഹാത്മ്യവും.

161

ഒരുവൻതലയീക്ഷേത്രം-

നരമതിലുടൽ ചെളിയിലേവമായ് ചത്തരേൽ

പരഗതിയവനം കിട്ടും

പായാമതിനൊരു വിശേഷകഥയിഹത്താൻ.

162

ഇച്ചൊന്നോരുവിധത്തിലിങ്ങൊരുമഹാ-

ക്ഷേത്രപ്രദശാന്തികൈ

ചെച്ചൊന്നാർതരമുഗ്രപാതകിയെരാൾ

മൂന്നു മരിച്ചപ്പൊഴേ

അച്ചത്തോൻറതലയ്ക്കു വിണ്ണുഭടരും

കാക്കൽപ്പരംക്രൂരമാ-

യൊച്ചപ്പെട്ടൊരു കാലകിങ്കരരുമാ-

യുണ്ടായി സംഭാഷണം.

163

വിണ്ണുദൂതരൾചെയ്യുമത്ത് നശിരസ്സു-

ദേഹമതിലുത്തമം

കണ്ണിമറന്നിഹപുണ്യദേവസദനത്തിൽ-

വീണിട്ടുകാരണം

നിന്നും സുകൃതിയായിട്ടുനിവനെ ഞങ്ങൾ
 കൊണ്ടു നടക്കേണ്ടിട്ടും
 തിന്നമിങ്ങിന്റെ പഠഞ്ഞുകേട്ടുവുദണ്ഡ
 പാണിഭേടർചൊല്ലിനാർ.

134

ചത്താടേക്കുള്ള ശരീരമങ്ങവിടെ വീ-
 ണെന്തെന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ
 ചത്താൽച്ചത്താൽ ദുഷ്ടവസ്തുചിലം-
 ശാസിക്കേവാനന്തകൻ
 പ്രത്യക്ഷം ജനനമുതൽക്കു ദുരിതം
 ചെയ്യുള്ളൊരിദുഷ്ടനെ-
 സ്തുതികൊണ്ടിടണം കടുത്തനരകേ-
 ഞങ്ങൾക്കുവേഗം തത്ര.

165

ചൊല്ലീപിന്നെയുമൊന്നു വിഷ്ണുഭേരി-
 കാഞ്ചീപുരത്തിങ്കൽ ചവ-
 ച്ചല്ലീ ചത്തതിവൻ നിവാസമിനിമേൽ-
 വൈകുണ്ഠലോകത്തുതാൻ
 നില്ലാതേവമുരച്ചുവിഷ്ണുഭേരി-
 ചുത്താളെയും കൊണ്ടുപോയ്
 വല്ലാതെ മമദുതർ നാണമൊടുക്കൻ-
 പോടിച്ച് പിൻപാങ്ങിനാർ.

166

ഇവർത്തമാനമഥകട്ടന്തകൻ കനിവൊ-
 ടാഭൃത്യരോടരളീനാ
 നേവന്നമുക്കടയശരാളെന്നറിഞ്ഞിടുക-
 ഗോവിന്ദനം ഗിരിശനം

ആവദ്യരേഞ്ഞാഴ്ച പിൻവാങ്ങണംപുനര-
 വർഷമുസേവകരിലും
 കൈവച്ചുപോകരുതുതന്നാമമോതിമൃത-
 രായോരെവിട്ടൊഴിയുവിൻ.

157

ഉൾക്കാമ്പിൽപ്പരമാം പദത്തെ യറിവാൻ-
 വേദാന്തവാദങ്ങളെ
 കേൾക്കുഭിക്ഷുവിലും ഗൃഹസ്ഥനിലുമ-
 ണ്ണെല്ലാന്നൊരുങ്ങിടൊലാ
 ചൊൽക്കൊള്ളുന്നൊരുകാഞ്ചികാശിമൃതലാം-
 പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കകം
 ചാക്കേല്ക്കുന്നവരോടു കൂരതൊ-
 രാളോടും നടക്കില്ലതും.

158

ഭേദം ചിന്തിച്ചുപോയിടരുതുശിവനിലും-
 വിഷ്ണുവിൽത്തന്നെയുംനി-
 ്യ്യാദതൽകേതരായിട്ടിരുവഴിഗതിയാ-
 യാലുമെത്തുന്നതൊന്നിൽ
 ഏതായാലും ശിവഭേഷികൾ ഹരിപദരും
 വിഷ്ണുവിൽ ഭേഷമേറും
 ചെയ്യാശ്ശുഭപ്രിയന്മാർകളുമി.പിടൈയടു-
 കേണ്ടുപേർ കൈണ്ടുപോരാം.

169

സ്വപന്തം ഭായ്മയെവിട്ടുമൊരാൾചന്ദ-
 ഭൂതജ്ജനദ്രാന്തര-
 ണ്ണന്തം വന്നാളവിങ്ങുകൊണ്ടുവരുവാൻ
 വൈഷമ്യമില്ലാത്തവർ

ചിന്തും ദാഹമൊടും ജലത്തിനണയും
 വൈപക്ഷിതാദൃഢജ്ജാരാ-
 ജ്ജതുക്കൾക്കു തടങ്ങൽചെയ്യു മവരം
 പോരട്ടെയിങ്ങോട്ടുടൻ.

170

നരജ്ജനമ്മകൾ കിടങ്ങളെന്നിവരിലിഷ്ട
 മെന്നതു കെടുത്തുത-
 ന്നിച്ഛപോലെതരികാട്ടിടുന്നവർ കിടന്നി-
 ടട്ടെ നരകങ്ങളിൽ
 മെപ്പുമോടു പിതൃദേവമാനഷ്ഠരിലന്ന-
 മെന്നു മരുളാതെതാൻ
 വെച്ചുതിന്നമവരം നമുക്കു നരകത്തി-
 ലേക്കു വകയാസ്സരം.

171

നാട്ടിലുള്ള നിജനാട്ടുകാർക്കഹിതമട്ടി-
 ലുള്ള വഴി വിട്ടുത-
 ന്നിഷ്ടമായ് കസ്യതി കാട്ടിടും റൂപനകിട്ട-
 ണം നരകപട്ടണം
 തിട്ടമാശ്രമഗരിഷ്ഠധമ് നിഖവിട്ട
 ദുഷ്ടയതിതൊട്ടനാൽ
 മട്ടുകാർക്കമീളവൊട്ടുമില്ല കടിനെകട്ട-
 വാൻ നിരയനാട്ടകം.

172

കൊടുക്കുവാനാദിയിലേററുചൊന്ന
 തൊടുക്കുമേകാത്തവനും വിശേഷാൽ
 കൊടുത്തതിങ്ങോട്ടു ഹരിപ്പവനും
 കുടുത്തദാരിദ്ര്യമതാണശിക്ഷ.

173

സ്വപ്നം മോഷ്ടിച്ചുവൻകരകുടിയനറിവെഴും
വിപ്രനേക്കൊന്നുതീർത്താ—
ചൂണ്ഡൻപിന്നെശ്ശുഭസ്രീചിടനിവരിലൊരാ—
ളോടു കൂടിക്കഴിഞ്ഞൊൻ.

എന്നതൊളം മഹാപാതകികളതുവിധം
വിശ്വസിച്ഛാൽചുതിപ്പോൻ
തന്നെക്കാത്താൽമരപ്പോൻ കടുനരകമിവ—
കണ്ടനേകാണ്ടുകാലം.

174

ആദ്യംതൊൻ ഞെപ്പുരല്ലാത്തവരെ വിവരമായ്
ചൊല്ലിയല്ലോ വിശേഷാൽ
പ്രേമം പാപിഷ്ടരെയും പുനരിതുകരുതി—
ത്താൻ പ്രവർത്തിച്ചുകൊടുവിൻ
ഇതം കല്പിച്ചുവാണാൻ പിതൃപതിയതു—
നേരത്തു കാഞ്ചീപുരത്തിൽ
ചുത്താളേക്കൊണ്ടെന്നച്ചു ഹരിഭദ്രൻസുകൃത—
കൊണ്ടു വൈകുണ്ഠലോകം.

175

എന്നുകാഞ്ചീ പുരത്തിങ്കൽ
ചെന്തവാരയതീശ്വരൻ
നന്നായാസ്ഥല മാഹാത്മ്യം
ചൊന്നാൻശിഷ്യരൊടാദരാൽ.

176

പിന്നീടേകാമ്രനാഥസ്തരമഥനനെയും
ശൗരിയേയും മുകുന്ദൻ
തന്നെയും കൈവണങ്ങിട്ടഥയതിവൃഷഭൻ
കാഞ്ചീ കൈവിട്ടുമെല്ലെ

തന്നൊപ്പം ശിഷ്യരോടും പുകൾപുലരുമൊരാ-
 പ്പുണ്ഡരീകാവ്യപൂണ്ടു-
 ജ്ജിന്ദുജ്ജവേന്തുമീശനുടെ നടനഗ്രഹ-
 ത്തികലേക്കായ് ഗമിച്ചാൻ.

177

ഭർത്താവിന്റെ വിശേഷനാട്ടുവിധിയെ-
 ക്കൊണ്ടാടിയാഗ്ഗുരിയും
 ചിത്താമോദനമാടൊത്തുമാമുനികളും
 വീക്ഷിക്കുമിരുന്നവലം
 ബലാനന്ദമണന്തുകണ്ടുയതിയും
 ശിഷ്യേന്ദ്രരും തീർത്ഥമി-
 ശ്ശുഭാനന്ദവിലാസമുള്ളിവിടെയെ-
 ഞ്ഞുണ്ടെന്നു തെണ്ടീടിനാർ.

178

അപ്പോൾശ്ശങ്കരഭക്തനാമൊരുധരാ
 ഭേദൻ പഠഞ്ഞീടിനാ
 നിപ്പാരിൽശ്ശിവഗംഗയെന്നു പുകൾ പൂ-
 ണ്ണോണുണ്ടു ത്വർത്തമാലകം
 അപ്പുണ്ണാംബുവിലൊന്നു മുങ്ങുമവനോ
 ഭംഗമേതുണ്ടായ്യാ
 ദിപ്പാരോഗ്രഹ ചക്കടൽക്കടിയിലായ്
 മുങ്ങിപ്പൊടും സന്ദം.

179

ഭക്തകുഞ്ജഃത്തിതീപ്പാൻ ഭവനിഹമുടിയാ
 റല്ലമൊറ്റിച്ചുവെന്നും
 ഹൃത്തക്ഷീണംകെട്ടുത്താനമവരനരികെ
 ഗ്ഗംഗയായ് നിന്നുവെന്നും

സത്യം നൃത്തഭ്രമത്തിൽ ജ്ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്തും
 ഗംഗതാൻ ചീണ്ടുവെന്നും
 ബന്ധനമർദ്ദിച്ചാല്ലിടുന്ന പലപടീശിഖരം-
 ഗണകഴിഞ്ഞാഗമത്തെ.

180

ഏതായാലുമിതിനഹരപമഗജാ-
 കാന്തക്കൊഴിച്ചാക്കുമി-
 ഞ്ഞോതാവല്ലിതിൽമുങ്ങി ചിങ്ങമുതലാം-
 വാനോർകളും നിത്യവും
 ശീതാംശ്രുച്ചരകൂമ്പണിഞ്ഞശിഖരം-
 കുമ്പിട്ടുപുജിച്ചതി-
 സ്സീതാനന്ദമൊടീമുഖൻറനടനം
 കണ്ടാശ്രുകൊണ്ടാടുമേ.

181

നരയോജനയകന്നദിക്ഷില-
 ജ്ജോരമൊന്നുശിഖരംനയെന്നുതൻ
 പേരുചൊല്ലിയവിടെക്കളിക്കിലും
 പോരുമേഗതിവരുന്നതിന്നഹോ.

182

എന്നദ്രോഹംപറഞ്ഞെപ്പൊഴുതുകളും-
 പൂണ്യതീർത്ഥത്തിൽമുങ്ങി
 ചെന്നുദ്രേ പാലയംപുഷ്പശിഖരിവയെ-
 ന്നുച്ചരിച്ചുച്ചേർത്തു
 ഇന്ദുവെട്ടെല്ലൊന്നുലത്തും ജടകരചിതറിയും
 കയ്യിനെപ്പം നടിച്ചും
 മുന്നിൽക്കണ്ടാർമനോജന്മാധിഭൃതകിടതയിൽ-
 ച്ചാടുമീശൻറ നൃത്തം.

183

ശ്രീകുളിൻ ചിദംബരത്തെഴുമൊരി-

പേദാന്തമാന്താമര-

പൂകാട്ടുന്നമൃതഃസ്വഭിച്ഛവർദ്ദഭാ-

ശ്രീരാമസേതുസ്ഥലം

ഝകാനായ്നടകൊണ്ടിടുംവഴിജല-

നൊട്ടാലഘരീതിറ്റം

ശ്രീകാവേരിനദീതടത്തിലഥമച-

നൊത്തി മഹാഝാഗികൾ.

184

അപ്പുണ്യപ്പുഴരുൻനടുക്കുചിമല-

സ്വണ്ണാഭ്യുണ്ടുണ്ടുഹോ-

ചൊൽപ്പൊങ്ങുന്നമുക്കുദഭാവസദനം

ശ്രീരംഗമെന്നിങ്ങിനെ

കെല്ലേരായതിമൗചി ശിഷ്യരാട്ടമൊ-

ത്താപ്പുണ്യതോയേകളി-

ച്ചുറ്റപ്പുചൊത്തതികേതിശേഷശയന-

ത്തിൽക്കണ്ടുവെകുഞ്ഞേ.

185

ഖണ്ഡനചല്പ്രതികലൻ കാലദിമഹേന്ദ്ര-

നീലവിഭജംഘഹ-

സ്മദ്രഹസ്യമമാടെതൃത്തതൃത്തുടയടുത്ത-

പീതപടബന്ധന

മിന്നിടുന്നമണി കാഞ്ചിനാഭികമലത്തിൽ

നാൽമുചനിരുപ്പുതെ-

ല്ലൊന്നായന്നിട്ടുരസ്സിൻപത്മമണിക്കെഴുത്തു-

ഭംകമലമകയാൾ.

186

ചിന്നിട്ടുംകരതലങ്ങൾ ചേരമസിശംഖ്യ-
 ചക്രമഥശാങ്ഗമ-
 നന്നതായുധഗണങ്ങൾ മദഹസിരംക-
 ലർന്നമധുരാനനം
 നന്ദിയിൽക്കനിവിയനുകൊണ്ടുപെരുമാറി-
 ടുകടമിഴിക്കളി-
 ജ്ഞാനാചിന്തണതുടന്നുചിപ്പികൾസു പണ്ണ-
 രതമകടംപരം.

187

എന്നുകാലടിയുടങ്ങിയാത്തലവരൈക്ക-
 മോമഴകാന്നുതാൻ
 മിന്നമാവുപുതുനീലനീരദനിറത്തിൽ
 നല്ല ഫണിമെത്തയിൽ
 വന്നചേന്നുളസീമണത്തിലുഴലുന്ന-
 വണ്ടു പടിവാണ്ടുകാ-
 ണ്ദിനുമുഡമുഖദേവർമുഴമൊരുരംഗ-
 നംഗനവണങ്ങിനാർ.

188

പുജിച്ചീടിവിടത്തിൽനിന്നുനടകൊ-
 ണ്ദിട്ടായതീന്ദ്രോത്തമൻ
 യോജിച്ചീടിനശിഷ്യരോളതു വഴിയേ-
 പോയ്രാ മസേതുസ്ഥല
 ഭ്രജിക്കമ്പടിചൊന്നണഞ്ഞവിടയ്ക്കും
 സാക്ഷാൽഭനദാഷ്ടാടിയാം
 രാജിക്കെന്നാരു തീർത്തമരവിധിയിൽ
 സ്താനം കഴിച്ചീടിനാൻ.

189

മംഗളാധി!ജയ!രാമനഃ!ശിവ!കൈതൊ-

ഴം ചരണദാസരാം

ഞങ്ങൾ ചെയ്യുദിതങ്ങളൊക്കെയുമകത്തു-

കെന്നയതികൂപ്പിനാൻ

ഇങ്ങു കരണരാമനഃ!മനിതിപേര

വന്നതിനകാരണം

ഞങ്ങളോടനുളുകന്നുശിഷ്യർമൊഴികേട്ടു-

രച്ചു ഇരസാദരം.

190

ശ്രീരാമൻദശകണ്ഠനേഷലകഴി-

ച്ചാലകയിൽഭക്തനാ-

യോരാസ്സാധുവിഭീഷണനാടമയം

കല്പിച്ചവെദേഹിയെ

ആരാലഗ്നിവിതൃലികണ്ടുരസമാ-

ക്കുജ്ഞാണ്ടുസൈന്യത്തൊടും

നേരേപോന്നുപരികുഗസ്ത്രമുഖരാം

ദിച്ഛിച്ഛിച്ഛത്തൊടും

191

ചോകമ്പോളമസേതുവെത്തിയളവിൽ

സ്വന്തം ധനുഷ്കോടിയാൽ

പ്പാകമ്പോലെമുറിച്ചുനൂതരമ-

ങ്ങാസ്സേതു സീതാവരൻ

ശ്രീകുന്ദേശഭവനോടുനേർതിശിവലിം-

ഗത്തേ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ

ചോകന്നേനിവിട്ടെത്തുണക്കുകിതിനൊ-

ന്നങ്ങുനും മെന്നിങ്ങിനെ.

192

കൊള്ളമെന്നു മുനീന്ദ്രനോതിയളവിൽ-

കുപ്പിച്ചുരാമൻ മിട്ടു-

കുളുമാരതിയോടുകമർദ്ദയിലേ-

ലിംഗത്തിൽവെച്ചൊന്നുനീ

കൊള്ളാമുന്നതെടുത്തുകൊണ്ടുവരണം

ബിംബം പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാ-

നുള്ളാനല്ലമുഹൂർത്തമായിട്ടു മതിൻ

മുമ്പായി വേഗം സഖേ-

193

ഇതും കല്പനകേട്ടു ചാടിയുടനേ-

ശ്രീ നമർദ്ദയ്ക്കുള്ളില-

ങ്ങെത്തിത്തപ്പിലഭിച്ചതില്ലഹനമാ-

നാലിംഗമെന്നക്ഷണം

സത്തായുള്ള മുഹൂർത്തമായ സമയം

സംഭ്രാന്തനാം രാഘവൻ

കൃത്യം കുഭജചാക്കിനാൽപ്പഴയലിം-

ഗംകൊണ്ടു സാധിച്ചതേ.

194

രാമനാദരവാടും പ്രതിഷ്ഠിച്ചെ-

യ്യാമഹതപമീഹ നാഥനേൽക്കയാൽ

രാമനാഥനിതി നാമമനു തൊ-

ട്ടീമഹേശന ലഭിച്ചുശിഷ്യരേ!

195

തപ്തോഷ്ണം ജവന്തോടതിഗുണമിയലും

ലിംഗവും കൊണ്ടുവന്നാൻ

കെല്പോടും വായുപുത്രൻ നരവരനപര-

മേത്ത പ്രതിഷ്ഠിച്ചുമൂലം

ഉറപ്പുവിൽ കോപമായ് വേയ് വവനജനതു ക-
 ണ്ടിട്ട സീതാമണാളൻ
 സദ്വ്രമം ചൊല്ലിനാണെന്തിതു കപിവര! നീ
 കോപിയാടയ്ക്കുന്നിവണ്ണം.

196

ചൊല്ലീവെക്കും ഹന്തമാനടിയനുടെ മഹാ-
 യത്തമ വ്യർത്ഥമാക്കീ-
 ട്ലീ പാരിച്ചതെന്നാൽ പഴയൊരിതു പരി-
 ച്ചിപ്പാഴീ നല്ലലിംഗം
 മെല്ലസ്ഥാനത്തുറപ്പിക്കണ മതുകഴിയാ-
 തെൻറ കോപംശമിപ്പോ-
 നല്ലെന്നായാലുമൊന്നായതിനു കുറങ്ങവെ-
 കേണമേ ഭക്തബന്ധോ!

197

രാമൻ പുഞ്ചിരിവുണ്ടുരച്ചു പുനശി-
 ക്കയാൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചരീ
 നാമൻ പരമ്പരിപ്പതത്ര ശരിയേ?
 താനങ്ങു ലിംഗത്തിനേ
 സാമർത്ഥ്യത്തെടാടിക്കിമാറ്റിയവിടെ
 ശ്രീനമ്മദാലിംഗമെൻ-
 പ്രേമത്തിൻറ നികേതമേ! തടിതിമുൻ-
 മട്ടിൽ പ്രതഘ്നിക്കിടോ.

198

ചാരം വാൽകൊണ്ടു ചുവറ്റിട്ടഥ കപിവരനാ-
 ള്ളുവ്വലിംഗം പരിപ്പാൻ
 മുറും കയ്യുക്കുകുട്ടി ബൃഹതകൃതി കല-
 ക്കിയല്ലുക്കുന്നനേരം

ചുറ്റും ലോകംകുലുങ്ങി! വിബുധനിരപര-
 ങ്ങി നരന്മാർ നടുങ്ങി
 ചൊരുംലിംഗം ചെരിച്ചീലുശിരൊടവനതിൽ
 ചൂരി വട്ടന്തിരിഞ്ഞു. 199

ഏവം വട്ടംതിരിഞ്ഞിട്ടധികമുശിർചിടി-
 ചിട്ടു നട്ടുതിരിഞ്ഞി-
 ട്വായനുക്കൊണ്ടു ചല്ലാതവനടനകലെ
 ചോരമരട്ടിച്ചു വീഞ്ഞു
 ആവീണിട്ടുള്ള രക്തദ്രവമിഹഹനമൽ-
 ക്കണ്ഡമെന്നുള്ളദിക്കിൽ
 സേവിപ്പോക്കിന്നുമത്രേ ദുരിതരേമക-
 ത്തും മഹാപുണ്യതീർത്ഥം. 200

വീഞ്ഞു മോഹത്തിലേവം പവനസൂതനതിൽ
 പിന്നെയെണ്ടും വിഷവകം
 വീഞ്ഞു പിന്നീടുചെന്നാഗ്രിഭവന മയനാം
 ദേവനെക്കൈവണുങ്ങി
 താഞ്ഞുശവ്വന്നുകാണമ്പടിപലനിഗമ-
 സ്സോത്രമോതിസ്തുതിച്ചു
 കേഞ്ഞതാൻ ചെയ്യുമെഴുത്തിനു പരശിവനും
 പ്രീതനായിച്ചേച്ചു. 201

സന്താപംവേണ്ടുചാതാത്തജ്ജ! ചിലമമതേ!
 ഹന്ത സന്തുഷ്ടനായ്ഞാ
 നെന്താവശ്യം തന്നിടുന്നതു പറയുകയെ-
 ന്നിശ്ചനാതും ദശായാം

ചിന്താവേശംകുറഞ്ഞൊന്നിതുഗിരിശ!ഭവ
 ലിംഗമേതൽപ്രതിഷ്ഠ
 കൈനാല്പ്യംവിഭോ!മാാടിയനുകൊതിയി-
 ഒല്ലന്നു ചൊല്ലീഹന്തമാൻ.

202

നന്നിന്നെൻറവടക്കഭോഗമതിലാ-
 ലിംഗം പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊ
 കെന്നന്നിന്നുടെപേരൊടൊത്തിതുജഗ-
 ത്തികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടും
 മുന്നന്നിൻശിവലിംഗമായതുവണ-
 ണ്ടീടാതെയാരെങ്കിലും
 വന്നെന്നെത്തൊഴുതാലുമില്ലഹലമെ-
 ന്നോതിടിനാനീശപരൻ

203

ഈവണ്ണംഗിരിശൻറയും കുനിവെഴും
 ശ്രീരാമദേവൻറയും
 ഭാവബോധമനജ്ഞയോടനിലജൻ
 ലിംഗം പ്രതിഷ്ഠിച്ചതേ
 ഏവം രാമകരാച്ചിതൻ ശിവനഹോ
 രാമേശ്വരൻ വായുജ-
 ന്നാവച്ചിച്ചതു കേൾവിയുള്ളഹനമ-
 ന്നാമാവ്യമാം ദൈവതം.

204

സേതുസ്താനം കഴിച്ചീശ്വര പദഭജനം-
 ചെയ്തു ഭാനാദിയമം
 ചെയ്തുള്ളൊക്കെത്തുവാവാ പെടുകിലുടുങ്ങേ
 തീരുമേ രീച്ചുതന്നേ

ഓതുനേൻ ദേവ ദേവാച്ഛനവിമലജലം
 സ്നാനദാനാദിപുണ്യം
 സേതുസ്ഥാനത്തുകാൽവെച്ചിടുമവനുവരം
 സംശയം ലേശമില്ല.

205

സാമർത്ഥ്യം സേതുയാത്രയ്ക്കൊരുവിധവുമുദി-
 ക്കാതെ ദൂരെക്കിടക്കു
 ന്നാമത്ത് ക്ഷുള്ള പാപങ്ങളുമകമലരിൽ
 സ്നേതുവോത്താൽ നശിക്കും
 ഈമടുത്തൊരു രാമേശ്വരമധിമകളേ
 ശിഷ്യരോടോതിമെല്ലെ
 ശ്രീമൽസപാമീത്ര പുണ്യമുതനിയവിടം
 വിട്ടു വീണ്ടുനടന്നാൻ.

206

പിന്നെശ്ശിഷ്യരൊടൊത്തുചേർന്നു സരസം
 സർവ്വജ്ഞനാം ദേശികൻ
 മന്നിനാസ്ഥ കലൻ കൊട ണ്ടൊരുവലം-
 വെച്ചിട്ടു കാശീപുര
 ചെന്നിട്ടായവിടുന്നപോന്നരിയജം
 ബുദ്ധീപിൽ മുഖ്യതപമം-
 ണ്നന്നം ഭാരതികേളിയടിയരുളും
 കാശ്മീരമെത്തിടീനാൻ.

207

പാരിൽക്കാമാക്ഷി നാമത്തെടു വിലസിടുമീ-
 വാണിതൻ മന്ദിർവെച്ചി-
 ലീരൻ സർവ്വജ്ഞപീഠം കയറുവതിനൊരു-
 വെട്ടു വാദത്തിനായി

നേരിട്ടെത്തും മഹാജൈമിനി കപിലകണാ-
 ദാദി സിദ്ധാന്തപക്ഷ-
 ക്കാരേത്തോല്പിച്ചു ചോദ്യങ്ങളുടെ രേഖടി വർ-
 യിച്ചു വേദാന്തിരാജൻ.

208

പീഠം പിന്നെക്കരോൻ തുടരമളവിലേ
 'കാമശാസ്ത്രത്തിലുണ്ടോ
 ഗാഢം ജ്ഞാനം ഭവാനെ'ന്നതു വിധമശരീ-
 രോക്തി കേട്ടിട്ടുയോഗി
 കൂട്ടുന്നായുജ്ജോസോത്തിതു ബഹുദൃശമീ-
 വാണിമാതിന്റെവാക്കാ-
 യീടുതാനെന്നൊച്ചുംഖയൊടവധിയപേ-
 ക്കിച്ചു നാളേഴുമാത്രം.

209

'എന്നേവേണ്ടു' വതെന്നുവാണിയരുളി-
 ക്കേട്ടിട്ടുയോഗീശപരൻ
 തന്ദ്രേഹം തരുകോടരേ വെടിയവേ-
 കാവൽക്കു ശിഷ്യേന്ദ്രരേ
 മുന്നേ നിത്തിയുടൻ മരിച്ചമരക-
 ക്ഷോണീശ ദ്രോഹന്തരം
 ചെന്നേവീപരകായയാന മുറയാം
 യോഗപ്രയോഗത്തിനാൽ.

210

അങ്ങരാജാവിഭവങ്ങളേററ റുവരാംഗ-
 നാ മണിജനങ്ങളോ-
 ടിങ്ങുചേർന്നു പല സംഗമങ്ങളിലനംഗ-
 സംഗര വിധങ്ങളിൽ

വിങ്ങിട്ടന്നറിവുവാങ്ങിയായതിയിണങ്ങി-

ട്ടം ഉണഗണങ്ങളാൽ

ഭംഗിയുള്ളകൃതിയങ്ങുതീർത്തു നിജമംഗ-

ളാംഗമാടിണങ്ങിനാൻ.

211

ഈമട്ടേഴിനത്തിനുള്ളിലഖിലം

സാധിച്ചുചന്നാദരാൽ

ശ്രീമൽഭാരതിചെയ്യ ചോദ്യമതിനും

ചേണ്ടുവടിക്കത്തരം

സാമത്വത്തൊടൊപ്പമുയോഗിവൃഷഭൻ-

സന്യസിച്ചായിട്ടുമീ-

ക്കാമക്കൈകളറിഞ്ഞതെങ്ങിനെഭവാ-

നെന്നായിചാദേവിയും.

212

ആയ്ക്കുഭാരതി! കേട്ടുകൊൾകു പരകാ-

യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഞാൻ

കായ്ക്കും നേടിജനിച്ചനാൾ മുതലധ-

ർമ്മാംശം തരിമ്പിലുമേ

യെടുത്തോടിതിചൊല്ലിയാണിയരുളാൽ-

സർവ്വജ്ഞനാം ശങ്കരാ-

ചായ്ക്കൻ കേറിയിരുന്നു സദ്യർനടുവിൽ-

സർവ്വജ്ഞഹിംസമലേ.

213

മാന്യന്മാരാം സഭാവാസികൾ മുഴുവനുമേ-

വന്നുവന്നിപ്പനനി-

പ്പുന്യനം വാഴ്ത്തിടും ശങ്കരഗുരുവൃഷഭൻ-

പുജ്യരാം ശിഷ്യരോടും

പിന്നെപ്പോന്നിട്ടു പുണ്യസ്ഥലനിലപലതും
 കണ്ടു തിത്ഥാടനത്താൽ
 തന്നെ ശ്രീകരളത്തിൽപ്പുകഴിനശിവവേ-
 ത്രിലിഖത്തികുമത്തിൽ.

214

തെക്കേക്കൈക്കലാസമാമപ്പരിയിലരുളവേ-
 ശിഷ്യദോടൊതൊരിക്കൽ
 തൽക്കാലം ഹൈനാശത്തിനു സമയമട്ടു-
 തെന്നു കണ്ടനായോഗി

ചൊൽക്കൊണ്ടീടും പടിഞ്ഞാർചിറയിൽ മുഴുകിയാ-
 തീർത്ഥ പക്കത്തു ചാഴും

മുക്കുന്ന സവാമിയേയും തൊഴുതു മുദിതനായ്-
 മെല്ലവേ കുന്നുകേറി.

215

ശ്രീമൂലസ്ഥാനമെത്തിട്ടുടനതിനു ചലം-
 ചെച്ചുകത്തേക്കുചെന്നി-

ട്ടോമൽഗ്ലോപാലനേയും വൃഷ്ടവരനെയും-
 ഭാഗ്വസവാമിയേയും

ശ്രീമൻഘത്തേശനേയും ഉജഗപതിയെയും-
 മറുനമല്ലാം വണങ്ങി

ഭീമാൻ മുത്തിരായം ശ്രീഗണപതിയുമയെ-
 നായ്ക്കരേക്കുപ്പി ചീണ്ടും.

216

ഇച്ചാനയ്യരയും യഥാവിധിനമി-
 ച്ചാമണ്ഡപമുണ്ടിലും

ചെച്ചീമുത്തികൾ മുച്ചരൈപ്പലവിധ-
 സ്തോത്രങ്ങളാൽ വാഴ്ത്തിയും

ഉൾച്ചിന്നുനൊന്ത ഭക്തിയാൽ ശിവ!ശിവാ-

ലക്ഷ്മീപതേ! രാമനയ-

നാച്ചത്തിൽ സ്തുതിചെയ്തു മുപ്പുരൊട്ടു-

ങ്ങൾത്ഥിച്ചു രക്ഷിക്കുവാൻ.

217

സ്വാന്തേവാസികളൊത്തു പിന്നെയെളിയിൽ

പോന്നിട്ടു യോഗീന്ദ്രനേ

കാന്തചെന്നൊരിടത്തിൽന്നു പരമാ-

നന്ദപ്രസന്നാശയൻ

സ്വാന്തേയോഗസമാധിപുണ്ടുവിധിപോ-

ലാപാദമൂഡക്രമാൽ

കാന്തേനീവരകാന്തിയുള്ളഹരിരൂ-

പത്തെന്ദുരിച്ചീടിനാൻ.

218

വാദാംഭോജം മുതൽക്കിങ്ങിനെമുടിവരെയും

മുഴുമാം വിഷ്ണുരൂപം

മോദാൽ ചിന്തിച്ചുപോരുംയതിയുടെവരേ-

ത്തികൾ തുകുന്നതായി

ശ്രീദേവീശന്റെ രൂപത്തിനു വിവാണമായ്-

സ്രദ്ധരാവൃത്തമായി

സ്വദേവീട്ടുന്ന പദ്യാവലിസുധവിബുധ-

ന്മാരണത്തൊസ്ഥിച്ചാർ.

219

ദേവവൽക്കുരവദേവവൽക്കുരവർത്തിനി-

യങ്ങു ഗഗനാന്തരേ

കേവലം വിധിവാദ്യംഹോഷ്മൊടുകാത്തു-

നില്ലൊരു ദശാന്തരേ

ദേവദേവകലയായശകരയതീന്ദ്ര-

യോഗിയുടൽ വിട്ടുസൽ-

ഭാവമൊന്നുടനയന്നു വിഷ്ണുമയസ്യു-

ഖിംഖമൊടു ചേന്നുതേ.

220

ശകരാചായ്ചചരിത-

സംഗ്രഹം ഭാഷയായിതാ

കുഞ്ഞിഴട്ടൻ കുറിച്ചിട്ടു-

രഞ്ജിപ്പിൻ നോക്കിലോകരേ.

221

വിൽപ്പനക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ

1. മഹാകവി കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കൃതികൾ	1-ാം ഭാഗം	1	0	0
2. വിളമോവ്വശീരം (നാടകം)		1	0	0
3. രണ്ടു സന്ദേശങ്ങൾ		0	12	0
4. കേരളം 1-ാം ഭാഗം		0	8	0
5. ഹാംലൊറ് (നാടകം)		0	8	0
6. ചന്ദ്രിക (നാടിക)		0	8	0
7. കാലംബരീകഥാസാരം		0	8	0
8. സ്യമന്തകം (നാടകം)		0	6	0
9. പാലുളളിമഃരിതം		0	6	0
10. മംഗളമാല		0	6	0
11. ഗംഗാവതരണം		0	4	0
12. മതിരാശിയാത്ര		0	4	0
കംസൻ		0	4	0
തുച്ഛൽകോളാമ്പി		0	4	0
കവിഭാരതം		0	1	6
ഗുരുചായുപുരേശഭജംഗസ്മൃതം		0	0	6

മാനേജർ, ലക്ഷ്മീസഹായം ബുക്ക് ഡിപ്പോ.
കോട്ടയം